

---

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**De wortels
van de
hedendaagse
godsdiensten**

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 9

OKTOBER/NOVEMBER 1985

Artikelen:

Hoe wordt men overwinnaar?	1
Wat bedoelt u „in Jezus' naam”?	3
Laat uw gedachten niet door afgunst beïnvloeden	5
De wortels van de hedendaagse godsdiensten	7
Beproeft alle dingen: Gaan wij naar de hemel?	12
Zijn de Tien Geboden nog van kracht?	14
Gij zult niet!	17
Als je de verveling voelt toeslaan... Lees dan dit!	19

VOORPAGINA: Wat zit er achter de hedendaagse godsdienstige verwarring? Waarom is het christendom zo verdeeld? Het belangrijke artikel „De wortels van de hedendaagse godsdiensten”, dat op pagina 7 begint, gaat de ontwikkelingsgang van de hedendaagse godsdienst na en laat zien hoe u kunt ontdekken waar de enig ware Kerk is waarmee God werkelijk werkt. Foto Comstock.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian

Jerold W. Aust

K. Neil Earle

John A. Halford

George M. Kackos

Ronald D. Kelly

Graemme J. Marshall

L. Leroy Neff

Bernard W. Schnippert

Richard H. Sedliacik

Clayton D. Steep

Philip Stevens

Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith

Minette Collins Smith

Redactie-assistenten

Cheryl Ebeling

Robert C. Taylor

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson

Frans: Dibar Apartian

Nederlands: Bram de Bree

Spaans: Don Walls

Hoe wordt men overwinnaar?

WAAROM zijn wij niet succesvoller in het voldoen aan de door God gestelde eisen? WAAROM struikelen en vallen wij af en toe? Hier volgt hoe wij kunnen overwinnen waar wij het zwakst zijn en het meest aan verleiding blootstaan!

Herbert W. Armstrong

Hebt u een „hardnekkige slechte gewoonte” — een, wellicht geheime, zwakheid, die u maar niet kunt overwinnen?

Bent u ooit in verleiding geweest en hebt u daartegen gevechten, om korte tijd later tot de berouwvolle ontdekking te komen dat u bent gestruikeld en gevallen, en er niet in geslaagd bent te overwinnen?

Misschien worstelt u wel met een gewoonte waaraan u verslaafd bent — voortdurend ermee in strijd gewikkeld en toch nimmer in staat die de baas te worden.

Alleen de overwinnaars

Dit is een ernstige zaak. Wij moeten deze zonden, deze plotselinge verleidingen overwinnen — er volkomen van gezuiverd worden — willen wij het Koninkrijk van God bereiken en het eeuwige leven beërven.

„Wie OVERWINT,” zegt Jezus, „hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon” (Openb. 3:21).

„En wie OVERWINT en mijn werken tot het einde toe bewaart, HEM zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf” (Openb. 2:26-27).

Niet iedereen wordt in deze tijd

geroepen. Velen hebben, ondanks dat zij wellicht de ware boodschap hebben *gehoord*, nooit een bewuste en overtuigende kennis van de waarheid ontvangen. Dit is niet de tijd dat God hen roept.

Maar God roept nu wel ENKELEN tot een leven van afzijdigheid — tot een nieuw en ander, van de Geest vervuld en door de Geest geleid leven — opdat zij geheel van zonde gereinigd worden, en groeien in genade en kennis, en aldus worden voorbereid, getraind, en geschikt gemaakt voor een positie van grote verantwoordelijkheid — die van koning en priester — in Gods Koninkrijk.

En *alleen* degenen die zich door de training, door overwinning, door geestelijke ontwikkeling en groei, TIJDENS HET HUIDIGE LEVEN, hiervoor kwalificeren, zullen aldus met Christus regeren. Bestudeer de gelijkenis van de ponden in Lukas 19:11-27.

Het leven van een christen is dus een nieuw en ander leven — een leven van OVERWINNEN. De zonde moet worden uitgerukt, met wortel en tak. Wij moeten rechtvaardig en heilig worden gemaakt.

Waarom wij struikelen en vallen

Waarom struikelen en vallen zo velen van ons dan voortdurend? Ook zij die inderdaad hun best doen, die

vechten en zelfs steeds bidden om hulp, om een slechte gewoonte te overwinnen? Waarom?

Lees eerst een deel van Paulus' onderricht aan de Filippenzen.

„En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof” (Filipp. 3:9; *Statenvert.*).

Let wel, het is niet *onze* gerechtigheid, maar de gerechtigheid van *God*.

David werd ertoe geïnspireerd te schrijven: „Al uw geboden zijn gerechtigheid” (Ps. 119:172). En LIEFDE is de vervulling der wet (Rom. 13:10).

De vereiste soort liefde

Juist hier ligt een probleem. Te veel mensen die de geboden onderhouden strijden voort, terwijl zij trachten dit naar eigen vermogen en op eigen kracht te doen — in de mening dat het hun eigen, persoonlijke, menselijke liefde is die de wet vervult! Te veel onderhouders van de geboden zijn slechts bekeerd tot het argument dat Gods geboden moeten worden onderhouden, en hebben nooit daadwerkelijk en duidelijk bekering ervaren — want een werkelijke bekering is een DUIDELIJKE ERVARING!

Deze mensen behoren naar een plaats te gaan waar zij met God alleen kunnen zijn, om daar te knielen en hun hart voor God uit te storten, en daarmee door te gaan totdat zij werkelijk WETEN dat zij tot waar berouw zijn gekomen.

Geen wonder dat zoveel mensen ontmoedigd raken en geneigd zijn op te geven!

Wij BEZITTEN niet eens het soort liefde dat Gods wet vervult en ons rechtvaardig maakt! Liefde is uit God, want God is liefde!

En „de liefde Gods in onze harten uitgestort door de Heilige Geest” (Rom 5:5) is nodig om de wet te vervullen en ons de gerechtigheid van God te geven.

De wet is geestelijk (Rom. 7:14). Wij zijn vleeselijk. Er is geestelijke liefde nodig om een geestelijke wet te vervullen. De heilige Geest in ons is louter Gods wet *in werking*! En aangezien alleen God de liefde kan verschaffen die ons rechtvaardig maakt, wordt het Gods rechtvaardigheid, niet de onze.

Hoe krijgt men geloof?

Maar hoe ontvangen wij deze liefde? Lees opnieuw de hierboven aangehaalde tekst: „... de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof”.

Liefde komt dus voort uit GELOOF. Nu schijnen de meeste mensen te denken dat het geloof waardoor wij alles moeten ontvangen dat God ons geeft, iets is wat wij zelf door moeizame inspanning moeten opbouwen en voeden. En het kost zoveel inspanning, nietwaar, om te trachten geloof te hebben?

Dwaze kinderen in Christus! Kunnen wij dan niet inzien dat als WIJ in staat waren te voorzien in het geloof dat al het andere voortbrengt, wij zelf *ons eigen behoud zouden verdienen* door onze werken? Dat zou het soort gerechtigheid zijn dat in Gods ogen een bezoedeld kleed is.

Tracht niet langer geloof op te brengen; u hebt geen geloof. De hierboven genoemde tekst spreekt alleen over „HET GELOOF VAN CHRISTUS”! Niet uw geloof — het geloof van Christus. Jezus had werkelijk geloof. Hij verrichtte wonderen. En Hij stond op uit de dood — en Hij leeft.

Hier ligt het geheim. Hij geeft — Hij verleent — zijn krachtige geloof

aan u en mij. Ook GELOOF is een geschenk van God — een van de geestelijke gaven (Ef. 2:8; 1 Kor. 12:9).

Hoe moeten wij het dan aanleggen om er meer van te krijgen? Door ons over te geven, door onze wensen, onze doelstellingen, onze wil aan Hem te onderwerpen, door Hem er in ernstig en volhardend gebed om te vragen, en door erop te vertrouwen dat Hij het geeft.

Waarom wij niet bevrijd zijn

Gods Woord belooft: „Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, *want Hij zal met de verzoeking* ook VOOR DE UITKOMST ZORGEN, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Kor. 10:13).

Hebt u niet vaak het gevoel gehad dat God deze belofte niet nagekomen is?

De verleiding kwam. U hebt ertegen gevochten en zelfs gebeden, en toch werd u erdoor overmand en zag u geen uitweg! Wat is er verkeerd?

Jezus zei: „Ik zal u geenszins be-geven, ik zal u geenszins verlaten.” „Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.” Gods Woord belooft: „De zonde zal over u geen heerschappij voeren.” En hebt u niet toch ervaren dat de zonde wel heerschappij over u voerde, u tot haar slaaf heeft gemaakt? Hebt u er niet wanhopig tegen gestreden, waarbij zelfs de tranen over uw wangen stroomden — doch tevergeefs?

Hoe wij geloof in praktijk moeten brengen

Waarom? Wat is er verkeerd? Eenvoudig dat wij niet weten hoe wij het geloof, dat God belooft te schenken, kunnen ontvangen en in praktijk brengen.

Eerst is er iets dat WIJ moeten doen. Sommigen gaan tot het ene uiterste en trachten alles zelf te doen. Anderen maken een zwaai naar het andere uiterste en smeken God, terwijl zij zelf weinig moeite doen, en verwachten dat Hij alles doet.

Jakobus zei: „Onderwerpt u dus aan God, maar *biedt weerstand* aan de duivel, en hij zal van u vlieden” (Jak. 4:7).

Onderwerp u. Bied weerstand. Dit kost moeite.

Petrus zegt dat wij ons moeten vernederen, AL onze bekommernissen op God moeten werpen, en nuchter en waakzaam moeten zijn, omdat de duivel rondgaat en uitziet naar een kans om ons te verleiden wanneer wij niet op onze hoede zijn. „Wederstaat hem, vast in het geloof” (1 Petr. 5:6-9).

Wij moeten Satan weerstaan, en dat doen in het geloof van Christus — maar hoe?

De sleutel tot dit alles is: „Weest waakzaam”. Wees op uw hoede! Wees altijd waakzaam! Wees voorbereid! Dit is het punt waarop wij struikelen! Het vraagt voortdurende, nimmer aflatende, waakzame inspanning!

Als wij zelf niet enige inspanning behoeften te doen, zouden wij geen overwinnaar kunnen zijn! Als wij echter het vermogen hadden om het helemaal zelf te doen, zouden wij God niet nodig hebben!

Het vereist dus onze inspanning — onze voortdurende, oplettende, altijd waakzame inspanning — waartoe wij in staat worden gesteld door Gods Geest!

Jakobus vervolgt: „Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen” (Jak. 4:8).

Nu komen wij dicht bij ons antwoord! Wanneer de verleiding komt zijn wij te ver van God verwijderd — en zijn dan niet in staat om *plotseling*, op het moment zelf, dicht genoeg bij Hem te komen teneinde de hulp te verkrijgen die wij nodig hebben!

Het kost soms tijd om dicht bij God te komen — om dat intieme contact te verkrijgen waardoor wij uit Hem de kracht kunnen putten die wij plotseling nodig hebben!

Met andere woorden, wanneer onverwachts de verleiding komt, blijken wij onze waakzaamheid kwijt te zijn — het vermogen tot gebed verloren te hebben — geen contact meer te hebben met God — ONZE GEESTELIJKE TRAINING TE HEBBEN VERWAARLOOSD!

Geestelijke oefening vereist

U ging een strijd aan met Satan, de duivel. U trachtte met hem te worstelen, maar u was niet getraind, geestelijk niet in conditie.

Stel dat een bokser zich plotse-
(Zie verder pagina 11)

Wat bedoelt u 'In Jezus' Naam'?

Jezus gaf zijn volgelingen het bijzondere voorrecht zijn naam te gebruiken, en wij moeten dit op de juiste wijze hanteren.

John A. Halford

„In Jezus' naam.”
U hebt dat vaak zien staan — te vaak waarschijnlijk. Het is een van de meest misbruikte — en verkeerd begrepen — religieus klinkende uitdrukkingen die terloops worden gebezigd.

De mensen die naar onze kantoren schrijven ondertekenen hun brieven soms met „in Jezus' naam”. Anderen schrijven dit op wenskaarten of andere informele correspondentie. Zij bedoelen het natuurlijk goed. Zij denken waarschijnlijk dat zij zo hun geloof en vertrouwen in Jezus Christus bewijzen.

Maar, wat betekent „in Jezus' naam”?

Wat zegt een naam?

Wanneer wij iets doen in naam van iemand anders, doen wij dat in zijn plaats, of op zijn gezag.

Zo moest ik bijvoorbeeld mijn paspoort naar een ambassade in Washington, D.C., zenden om een visum te verkrijgen. Ik was niet in staat het persoonlijk af te halen. Maar een paspoort is een belangrijk document, en de ambassade was niet geneigd het te overhandigen aan een willekeurig persoon die erom vroeg.

Ik moest dus aan een vriend een brief geven waarin ik hem toestemming gaf het paspoort „in mijn naam” af te halen — in mijn plaats, maar met mijn toestemming.

Een naam is dus erg belangrijk. En Gods naam is de belangrijkste van alle namen. Het derde van de 10 grote geboden waarschuwt dat wij de

naam van God nooit ijdel behoren te gebruiken (Ex. 20:7).

Is het niet vreemd dat televisie- en filmcensoren die erop staan dat bepaalde woorden uit scripts worden verwijderd niet met de ogen knippen wanneer de namen van God en Jezus Christus voortdurend als stopwoord worden gebruikt?

Een christen zou die fout natuurlijk niet maken. Dat soort godslastering behoort definitief tot het verleden. Maar ook christenen kunnen zich schuldig maken aan het ijdel gebruiken van de naam van de Heer.

Wanneer u aan een vriend schrijft of ook als u aan ons schrijft om gratis literatuur, doet u dat dan werkelijk in Jezus' naam? Nee. Het is in uw eigen naam, voor uzelf en op uw eigen gezag. U hebt de toestemming van Jezus niet nodig om dat te doen.

Een brief die Jezus Christus werkelijk vertegenwoordigt en afkomstig is van iemand die de functie bekleedt en de bevoegdheid heeft om deze te schrijven, is een andere zaak. Paulus schreef zijn brieven „in Jezus' naam”. Deze brieven van een apostel aan de Kerk hadden Gods volledige volmacht — ze moesten serieus genomen worden. Het was geen oppervlakkige correspondentie. Anderzijds is er voor iemand doorgaans weinig reden om „in Jezus' naam” te schrijven — het grootste deel van onze

gebruikelijke correspondentie behoeft het gewicht van een dergelijke volmacht niet.

Hoe staat het nu met Kolossenzen

3:17? Paulus schreef hier: „En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus.”

Paulus bedoelde klaarblijkelijk niet dat alles wat wij doen en alles wat wij zeggen letterlijk van het etiket „in Jezus' naam” moet worden voorzien. Wat bedoelde hij dan wel?

Gezanten van Christus

Paulus begreep dat iemand die door God uit deze wereld geroepen wordt om zich in gedachten, woord en werk voor te bereiden op het leven in de wereld van morgen, een zware verantwoordelijkheid heeft. Hij kan niet langer het leven leiden

dat hij tevoren leidde en dat in overeenstemming was met de gewoonten en levensstijlen van deze wereld. Hij moet nu een voorbeeld geven — door het voorbeeld van Christus te volgen. Gods volk vertegenwoordigt Hem in zeer concrete zin.

Paulus toonde aan dat een christen een ambassadeur van Christus is (2 Kor. 5:20). Dat brengt een verantwoordelijkheid met zich mee. Een ambassadeur vertegenwoordigt zijn regering in een vreemd land. Hij moet de waarden, de maatstaven, het beleid, de politiek en de standpunten van zijn land vertegenwoordigen. Hetzelfde geldt voor een gezant van Christus.

Toen Jezus Christus op aarde was, vertegenwoordigde Hij niet louter zichzelf. „Ik ben gekomen in de naam mijns Vaders”, verklaarde Hij (Joh. 5:43).

Toen men Jezus vroeg hoe God was, antwoordde Hij: „Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien” (Joh. 14:9). Hij zei niet dat Hij uiterlijk identiek was aan zijn Vader in de hemel. Hij bedoelde: „Als u de manier gezien hebt waarop ik handel, de manier hebt gadegeslagen waarop ik de dingen doe, de wetten hebt opgemerkt die ik in acht neem en de wijze waarop ik mijn leven inricht, dan hebt u gezien hoe God is.” Het was een zware verantwoordelijkheid die Jezus ernstig opvatte.

Nu is dit een verantwoordelijkheid die Jezus heeft gegeven aan degenen die geroepen zijn om Hem te volgen. Hij zei tegen zijn discipelen: „Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen” (Joh. 14:23).

Jezus zei dat Hij het op zich zou nemen diegene te helpen die de verantwoordelijkheid had aanvaard om naar Gods Woord te leven. Het was een andere manier om te zeggen dat Hij in of door zo iemand zou leven.

Men behoefde niet noodzakelijkerwijze uit te gaan om het Evangelie te verkondigen, 5000 mensen te voeden, op water te wandelen, meelaatsen te genezen of andere dingen te doen die Jezus letterlijk deed. God heeft het merendeel van zijn volk niet geroepen om dat te doen. Het grootste deel ervan leidt een vrij gewoon leven. Maar wat voor soort leven wij ook leiden, wij moeten dat doen alsof het door Jezus Christus

werd geleid. Wij behoren de wetten en standpunten van God in ons dagelijks leven te vertegenwoordigen.

Wat is het tragisch dat zoveel miljoenen mensen die beweren christen te zijn, Christus vertegenwoordigen door te doden, te stelen, te liegen en te bedriegen. In Noord-Ierland bombarderen, doden en verminken twee bevolkingsgroepen, die beide beweren in Christus te geloven, elkaar. In het Midden-Oosten begaan christenen daden van terrorisme. In veel landen voegen politieke partijen het predikaat *christelijk* aan hun naam toe, maar gaan daarna over tot heersen, politiek bedrijven en vechten op een even oneerlijke manier als ieder ander. En dat alles „in Jezus' naam”.

Een ware christen moet Christus en de maatstaven en waarden van het Koninkrijk van God waarvan Christus de spoedig komende Koning is, echter werkelijk vertegenwoordigen. Daarom leerde Paulus ons: „En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus” (Kol. 3:17). Het is geen verantwoordelijkheid om licht op te nemen.

Hoe u Jezus' naam moet gebruiken

In één geval moeten wij allen de naam van Jezus Christus regelmatig gebruiken: wanneer wij bidden.

Vlak voordat Jezus werd gekruisigd verleende Hij zijn ware volgelingen een bijzonder voorrecht.

Jezus had een bijzondere band met God. Als Hij iets nodig had, of het nu een geldstukje was om de Tempelbelasting te betalen of voldoende brood om een menigte te voeden, dan had Hij er maar om te vragen en God gaf dan wat nodig was. Hij behoefde geen lange rituele gebeden uit te spreken, zoals de religieuze leiders van die dagen deden. Hij vroeg er alleen maar om. Zo kwam het dat de discipelen afhankelijk werden van het contact van Jezus Christus met de hemel. Maar nu ging Hij weg.

Hij legde daarom aan hen uit dat ook zij datzelfde contact met God konden hebben. „Als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in mijn naam”, verklaarde Hij (Joh. 16:23-24).

Bedenk eens wat dat betekent. Al was u een onbelangrijk iemand, als u een brief van de leider van uw land

kreeg die u machtigde tot het gebruik van zijn naam, dan zou u daardoor toegang krijgen tot de belangrijkste en machtigste mensen der aarde.

Jezus Christus heeft u het voorrecht gegeven zijn naam te gebruiken. Na de naam van de Vader zelf is de naam van Jezus de belangrijkste naam in het hele universum (Filipp. 2:9). Jezus heeft directe toegang tot de Vader. Hij kan, om het zo maar eens te zeggen, altijd „bij Hem binnenlopen”. Het grote Wezen dat over dit heelal regeert heeft altijd tijd om naar Jezus Christus te luisteren.

Jezus gaf zijn volk toestemming zijn naam te gebruiken, zodat wie ertoe behoren ook tot de Vader kunnen gaan om Hem te spreken.

U zult gehoord worden

God verdoet zijn tijd niet met het luisteren naar halfslachtige, loze, ijdele herhalingen of eindeloze, formele gezangen. Hij is niet onder de indruk van vroomklinkende doch holle frasen. Hij laat zich niet beïnvloeden door gemengde koren of gebrabbel. Hij laat zich niet tot handelen dwingen door mensen die zich met zwepen slaan of hun leven riskeren door slangen te bezweren of op vurige kolen te dansen, zoals sommigen schijnen te denken.

Maar het kalme, oprechte, vurige, onbaatzuchtige gebed van een nederig mens die vol vertrouwen tot Hem komt in Jezus' naam, *daarnaar* luistert God.

U kunt God of Jezus Christus niet zien — nog niet. Maar zij leven. En wanneer u voor Gods troon knielt is het alsof Jezus, die aan zijn rechterhand zit, goedkeurend knikt. Hij weet wie u bent. En Hij heeft u het recht gegeven in zijn naam te vragen wat u maar wilt.

God zal luisteren. Het antwoord op uw gebed is misschien niet een onmiddellijk „ja”. Soms is het antwoord „wacht”. Soms moet het antwoord zelfs „nee” luiden. Maar God zal luisteren. Uw gebed zal niet genegeerd worden, en u zult het recht hebben opnieuw op ieder willekeurig moment voor die troon van kracht en genade te komen om Gods hulp te vragen.

Dat is het zeer bijzondere voorrecht van degenen die toestemming hebben gekregen om de naam van Jezus Christus te gebruiken.

Bewaar het zorgvuldig. □

Het leek wel carnaval.

Een aantal enthousiaste omstanders was in bomen in de directe omgeving geklommen en zwaaide vol overgave. Andere toeschouwers hadden takken van de bomen gesneden en ze met hun eigen mantels over de weg uitgespreid als tapijt voor de ezel.

En toen het geluid van opwinding steeds luider uit de menigte opsteeg kwamen zelfs nog meer mensen hun huis uit om te zien waarvoor al dat lawaai bestemd was.

„Hosanna de Zoon van David, gezegend Hij, die komt in de naam des Heren; Hosanna in de hoogste hemelen!” weerklonk het in de straten van Jeruzalem. Jezus Christus ging de stad binnen om er de laatste dagen van zijn leven als mens door te brengen (Matth. 21:8-9).

Vanuit de schaduw van de nabijgelegen gebouwen keken de godsdienstige leiders met groeiend ongenoegen toe. Haat welde op in de harten van schriftgeleerden en Farizeeën toen zij dit spontane blijk van toegenegenheid zagen. Zo overweldigend waren zij tenslotte nooit door een menigte begroet.

Tijdens de paar dagen die erop volgden deden zij weinig moeite om hun gevoelens te verbergen. Hun hevige afkeer van Jezus Christus bleek uit al hun daden. Hun verlangen om zich van Hem te ontdoen was zo onmiskenbaar dat Pontius Pilatus later „wist dat zij Hem uit nijd hadden overgeleverd” (Matth. 27:18).

Een eeuwenoud probleem

Nijd — het pijnlijke of haatdragende besef van een voordeel dat iemand anders geniet — is er vanaf het begin van de menselijke ervaring geweest.

De allereerste moord was een regelrecht gevolg van Kaïns wrok tegen zijn broer Abel (Gen. 4:4-8). Jaren later belandde Jozef uiteindelijk in Egyptische slavernij door de afgunst van zijn broers (Gen. 37:28;

Laat uw gedachten niet door AFGUNST beïnvloeden

*Ziet u weleens geel
van afgunst wegens het
succes van iemand anders?
Dan vindt u hier enkele
ideeën.*

Philip Stevens

Hand. 7:9). De houding van Saul tegenover David werd steeds afgunstiger toen hij merkte dat deze hem in populariteit voorbijstreefde (1 Sam. 18:7-8).

Dit geringe aantal voorbeelden uit de Bijbel volstaat om ons te tonen dat afgunst hoogst vernietigend van aard is. In Romeinen 1:29 wordt afgunst ingedeeld in dezelfde categorie als moord en hebzucht, als zonden die op de een of andere manier zowel lichaam als geest vernietigen.

Afgunst is dan ook duidelijk iets dat uit het leven van een christen moet worden uitgebannen (1 Petr. 2:1).

Maar afgunst is ook een onlosmakelijk bestanddeel van de natuurlijke menselijke geestesgesteldheid. Het is een van de werken van het vlees (Gal. 5:21). Het is dan ook een grote uitdaging aan ons karakter om deze zinnelijke neiging van onze natuur te overwinnen.

Waarmee begint afgunst?

Wrok en de nijd, die erop volgt, ontkiemen vaak aan het gevoel dat men op een of andere manier te kort is gedaan. Het kan zijn dat iemand anders meer bijval ontvangt, of misschien zijn wij over het hoofd gezien voor een promotie waarvan wij dachten dat wij hem verdienden. Of wij kunnen het gevoel hebben dat anderen de overloed aan aardse goederen die zij hebben niet zouden mogen hebben.

Maar wat de reden ook is, als wij eenmaal toestaan dat zich negatieve gedachten over de zegeningen die anderen ten deel vallen in onze geest nestelen, dan zijn wij hard op weg jaloers te worden.

Het juiste moment om afgunst te overwinnen ligt dan ook op een punt voordat zij houvast krijgt. Als iemand anders iets ontvangt wat wij als een zegen beschouwen — promotie op het werk, een nieuwe auto, een fijner huis, een positie in Gods Kerk of wat dan ook — dan zegt Gods gebod dat wij blij moeten zijn voor diegene: „Weest blijde met de blijden” (Rom. 12:15). Onze benadering behoort te zijn dat wij een ieder afzonderlijk

helpen om zijn succes te bereiken.

Laten wij het voorbeeld nemen van Johannes de Doper. Hij had zich een aanzienlijke aanhang verworven. Van heinde en verre kwamen de mensen naar zijn prediking luisteren (Matth. 3:5; Markus 1:5), en er waren zelfs mensen die dachten dat Johannes de lang verwachte Christus was (Lukas 3:15).

Had Johannes alleen gestreefd naar erkenning door de mensen, dan had hij alle reden gehad om tevreden te zijn. Maar zie wat er gebeurde, onmiddellijk toen Jezus Christus ter plekke arriveerde. Johannes ging opzij en plaatste Christus in het mid-

delpunt van de belangstelling, en zei tot de menigte: „Hij, die na mij komt, wiens schoenriem ik niet waardig ben los te maken” (Joh. 1:27).

Later getuigde Johannes over Jezus: „Hij moet wassen, ik moet minder worden” (Joh. 3:30).

Johannes beseftte dat hij, zolang hij als eenling predikte een belangrijke rol in Gods werk had. Maar hij wist ook dat hij zich blijmoedig moest onderwerpen en zijn hulp moest aanbieden, zodra iemand anders geroepen werd om een positie van groter belang te vervullen.

Laten wij nu kijken naar het leven van de zoon van Saul, Jonathan. Jonathan stelde zich ten opzichte van David volledig anders op dan zijn vader.

Jonathan kon verwachten dat hij de volgende koning van Israël zou worden, maar hij moet op de een of andere manier geweten hebben dat David voor die positie was bestemd. En hij overhandigde David zijn mantel, zijn zwaard en zijn boog, haast als symbolen van het gezag dat werd overgedragen aan de reeds gezalfde zoon van Jesse (1 Sam. 18:4).

Er ontwikkelde zich, vermoedelijk al vanaf hun eerste ontmoeting een diepe vriendschap tussen de twee jongemannen. Zij waren beide bereid de ander te dienen zonder daarbij aan persoonlijk voordeel te denken.

Menselijk gesproken had Jonathan jaloers kunnen worden op de voormalige herder. Maar hij werd het niet. En wij zouden moeten proberen om het voorbeeld van Jonathan, om iemand aan te moedigen en te helpen die op het punt stond om promotie en eerbetoon te ontvangen, na te volgen.

Een zinnelijke reactie

Jammer genoeg zijn wij vaker geneigd om volgens een ander patroon bij onszelf te denken — of hardop te zeggen: „Als ze wisten hoe die en die werkelijk was, dan hadden ze mij die promotie gegeven.”

Maar men doet er goed aan te bedenken dat iemand een gunstige gelegenheid of een promotie toebedeeld kan krijgen om zijn vaardigheden te vergroten. Het moeten voldoen aan de eisen die een nieuwe positie stelt, helpt iemand bij zijn groei.

Het is mogelijk dat wij onze groei op dat specifieke terrein van het leven al hebben doorgemaakt en dat deel van

de leergang al hebben afgesloten. Als wij echter toestaan dat afgunst onze gedachten binnendringt, dan zouden wij de uiteindelijke beloning toch nog kunnen mislopen.

En houdt ook dit in gedachten: Wij zijn niet allemaal hetzelfde. Al is het allesomvattende doel van Gods Koninkrijk voor alle christenen gelijk, ons potentieel, dat wij ieder binnen dat raamwerk hebben, is verschillend. Om zijn doel te bereiken moet God ieder van ons anders behandelen.

Als wij zorgen dat wij door gebed en bijbelstudie dicht bij God blijven, dan zal Hij een manier vinden om ons juist dat te geven wat wij in ons leven nodig hebben. God weet ook dat wat wij nodig hebben niet altijd hetzelfde is als wat wij willen.

Als u ondanks vurig gebed gepasseerd wordt met een of andere behoefte die u voelt, een positie die u graag zou willen hebben, of een gelegenheid waarvan u hoopt dat hij zich aan u zal voordoen, bedenk dan dit: „Van een ieder, wie veel gegeven is, zal veel geëist worden” (Lukas 12:48). En vraagt u zich dan eens af: „Ben ik er zeker van dat ik deze opdracht had aangekund?” Een teleurstelling nu kan beter zijn dan een mislukking later.

Afgunst jegens iemand anders kan worden vergeleken met een kankergezwell. Het vreet aan de geest en je houdt er een verdraaid beeld van de eigenschappen van anderen en jezelf aan over. De schrijver van Spreuken werd bewogen op te merken: „Jaloersheid is vertering voor de beenderen” (Spr. 14:30).

Jaloers op valse weelde

Mensen in deze wereld koesteren vaak afgunstige gevoelens ten opzichte van filmsterren, succesvolle zakenmensen en dergelijke, die in dure huizen wonen, in snelle auto's rijden en over het algemeen goed lijken te boeren — materieel, tenminste.

Misschien hebben wij in Gods Kerk ook weleens zulke gevoelens. En misschien denken wij dat de wereld het makkelijk heeft als wij kijken naar de beproevingsen die wij en andere christenen moeten ondergaan.

Het overkwam ook de psalmist dat hij dergelijke gevoelens de overhand liet krijgen: „Want ik was afgunstig

op de hoogmoedigen . . . de inbeeldingen van hun hart lopen over . . . Maar tevergeefs heb ik mijn hart rein gehouden, mijn handen in onschuld gewassen” (Ps. 73:3, 7, 13).

Maar die gedachten hielden niet lang aan: „Totdat ik in Gods heiligdommen inging, en op hun einde lette . . . Want zie, wie verre van U zijn, gaan te gronde” (vers 17, 27). De mensen van deze wereld hebben geen bezittingen die duurzaam zijn, waarom zou u er dan jaloers op zijn? En mochten wij de neiging hebben om te denken dat zij een zorgeloos leven leiden, dan zouden ook wij moeten denken aan het ophanden zijnde eindresultaat van de wegen van deze wereld.

Het tegengif

Het tegengif voor afgunst is liefde (1 Kor. 13:4), en de liefde komt van Gods heilige Geest.

Als wij er moeite mee hebben om het succes van anderen te aanvaarden, dan moeten wij God om hulp vragen. Hij zal een oprecht gebed beantwoorden, want het is zijn wil dat wij ons om anderen gaan bekommeren.

Zoals de apostel Paulus schreef: „Niemand zoek het zijne, maar wat des anderen is” (1 Kor. 10:24). En ook: „De liefde zij ongeveinsd . . . Weest in eerbetoon elkan- der ten voorbeeld” (Rom. 12:9-10).

Doet zich voor iemand anders een gunstige gelegenheid voor, dan moeten wij als christenen alles doen wat wij kunnen om ervoor te zorgen dat die gelegenheid zich voor die ander zo succesvol mogelijk ontwikkelt. Dit is het voorschrift: Handel nooit uit „zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf” (Filipp. 2:3).

Afgunst mondt uit in haat. En haat ontnemt de vreugde aan het leven en maakt ons ellendig en verbitterd. Maar, belangrijker nog, haat is een houding die ons buiten Gods Koninkrijk houdt.

Beter dan de zegeningen van iemand anders te benijden behoren wij stil te staan bij Romeinen 13:13 en 14: „Laten wij . . . eerbaar wandelen . . . niet in twist en nijd! Maar doet de Here Jezus Christus aan en wijdt geen zorg aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt.” □

De WORTELS van de hedendaagse godsdiensten

*Weet u waarom het christendom
zo verdeeld is? Waar wordt
Gods waarheid verkondigd?*

Roderick C. Meredith

De vernietiging van de mensheid is dichterbij dan wij denken! In een door twist en haat verscheurde wereld heeft de mens een aantal afschrikwekkende methoden ontwikkeld waarmee hij alles wat leeft kan vernietigen!

Jaar na jaar wordt deze toestand erger. Wat is de betekenis van deze tijden?

Wijlen president John F. Kennedy stelde in een toespraak tot de Verenigde Naties: „De mensheid moet een einde maken aan oorlogvoering — of de oorlogvoering maakt een einde aan de mensheid. Vandaag moet iedere bewoner van deze planeet rekening houden met de dag waarop deze planeet wellicht niet langer bewoonbaar is . . . Samen zullen wij onze planeet redden — of samen zullen wij in haar vlammen omkomen.”

President Ronald Reagan zei het als volgt: „Er zijn in het verleden tijden geweest dat de mensen dachten dat het einde van de wereld was aangebroken en zo voort, maar er was nooit iets zoals dit.”

De huidige stand van zaken geeft duidelijk aan dat mensen niet weten hoe zij op aarde vrede tot stand moeten brengen. Wij leven in een zogenaamd „christelijke” Westerse wereld. Toch is deze wereld van God afgesneden, tast zij rond in het duister, wordt zij voortdurend bedreigd met een wereldomvattende zelfmoord.

Waarom is ons christendom er niet in geslaagd om een halt toe te roepen aan de groeiende golf van persoonlijke moeilijkheden die tussen individuen spelen — van internationale onrust en geweld tussen volkeren? Waarom hebben de georganiseerde kerkelijke gezindten geen werkelijk antwoord op deze problemen?

Kan het God iets schelen?

Veel mensen vragen zich af „Heeft God ons verlaten?”

Maar het antwoord is dat wij God hebben verlaten — en in veel sterkere mate dan de meesten van ons zelfs maar in de verte beseffen.

Bijna tweeduizend jaar geleden kwam Jezus Christus met een bood-

schap van God de Vader naar deze aarde. Hij verkondigde het goede nieuws van het Koninkrijk — of de regering — van God (Markus 1:14-15). Hij kwam ook om zijn Kerk op te richten.

Jezus zei: „[Ik zal] mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen” (Matth. 16:18). Merk op dat Jezus niet zei „gemeenten”, maar „gemeente” — één Kerk. Hij noemde het een „klein kuddeke” (Lukas 12:32).

Jezus leerde zijn volgelingen dat zij Gods geestelijke wet moesten gehoorzamen die in de Tien Geboden vastgelegd ligt (Matth. 5:19). En, terwijl Hij zelf het voorbeeld gaf van perfecte gehoorzaamheid aan Gods wetten, vertelde Jezus zijn leerlingen dat zij ernaar moesten streven om even volmaakt van karakter te worden als God zelf (vers 48). Leest u in ieder geval ook het artikel „Zijn de Tien Geboden nog van kracht?” in dit nummer.

Later waarschuwde Jezus zijn volgelingen voor de slechte behandeling en de vervolging die hen van de wereld te wachten stonden: „Men zal u uit de synagoge bannen; ja, de ure komt, dat een ieder, die u doodt, zal menen Gode een heilige dienst te bewijzen” (Joh. 16:2).

Wat de meeste mensen niet beseffen is dat de ware dienaren van God door de eeuwen heen zijn vervolgd en uitgemoord omdat zij de boodschap van Christus verkondigden. De wereld als geheel heeft Gods waarheid nooit aanvaard.

Jezus waarschuwde: „Indien zij mijn woord bewaard hebben [in plaats daarvan hebben zij Hem gekruisigd], zij zullen ook het uwe bewaren” (Joh. 15:20). Liever dan de boodschap van Christus te geloven en eraan te gehoorzamen heeft deze wereld zijn dienaren en zijn ware Kerk tot op de dag van vandaag vervolgd.

Eerste afvalligheid

Kort na de dood van de oorspronkelijke apostelen vond er een schokkende verandering in het christendom plaats. Oude heidense leerstellingen en praktijken werden in

een afvallige kerk geïntroduceerd en met slimme redeneringen en politieke druk en, als het niet anders meer kon, met fysiek geweld werd Gods waarheid onderdrukt.

Het opmerkelijke commentaar van de historicus Wharey: „Het christendom begon reeds het kled van het heidendom te dragen” (*Church history*, p. 39). Hurlbut stelt: „De conventies en de ceremoniën van het heidendom slopen gaandeweg de eredienst binnen. Sommige oude heidense feesten werden kerkelijke feesten waarbij de naam en de eredienst werden veranderd” (*The Story of the Christian Church*, p. 79).

Wij moeten beseffen dat deze zelfde valse praktijken nog steeds door kerken overal in de christelijke wereld worden

Kort na de dood van de apostelen werden oude heidense

leerstellingen en praktijken in een afvallige kerk ingebracht. Gods waarheid werd met slimme redeneringen en fysiek geweld onderdrukt.

beoefend.

De historicus Hurlbut geeft dit commentaar bij zijn beschrijving van de ontwikkeling van dit systeem: „De kerk verwierf zich geleidelijk meer macht over de staat, en het gevolg was niet christelijkheid, maar een min of meer corrupte priestergering die de volkeren overheerste... en daarbij van de kerk een politiek apparaat maakte” (*The Story of the Christian Church*, p. 80). Ondanks deze schokkende bevindingen van kerkhistorici proberen de meeste geestelijken nog altijd hun historische afkomst van Christus en zijn apostelen te bewijzen. Toch is dit afvallige systeem ongeveer zo ver van de leer en de praktijk van Jezus Christus en zijn apostelen afgedwaald als men zich maar enigszins kan voorstellen!

De historicus Plummer bevestigt dit feit zonder omwegen: „En zodra de opleving van de letteren ervoor zorgde dat de inhoud van het Nieuwe Testament en de leringen van de kerkvaders bekend raakten, bleek dat wat op het einde van de 15e eeuw voor christendom doorging nauwelijks als zodanig herkenbaar was wanneer het werd gelegd naast onze kennis over het christendom aan het einde van de tijd van de apostelen” (*The Continental Reformation*, p. 11).

Vergeet niet dat Jezus zei: „Ik zal mijn gemeente bouwen.” In Efeze 1:22 en op andere plaatsen in de Bijbel wordt Christus beschreven als het levende Hoofd van de ware Kerk.

Kunt u zich voorstellen dat Jezus aan het hoofd zou staan van een systeem dat volkomen was afgedwaald van zo goed als ieder spoor van zijn ware leer en handelwijze? Zou Hij toelaten dat zijn Kerk, trouw aan de geboden, tot zo'n toestand zou afdalen?

Mislukking van de Reformatie

De vroege kerkhervormers en hun latere volgelingen slaagden er absoluut niet in om het geloof en het handelen van Jezus en zijn apostelen terug te vinden. Zij vonden misschien enkele waarheden, maar alleen om andere typische fouten van eigen makelij in te

voegen. Een overvloed aan historische gegevens laat zien hoe de vroege hervormers wreed vervolgd werden wie het niet eens waren met hun leerstellingen — waarbij zij zelfs zo ver gingen dat zij hun het leven benamen.

Misschien is de hoofdoorzaak waardoor deze leraars de geestelijke waarheden van de Bijbel niet konden begrijpen en de leerstellingen van Christus niet konden geloven en navolgen, één misvatting waaraan zij met kracht hebben vastgehouden.

Deze godsdienstige leiders wisten dat Jezus had gezegd dat Hij zijn Kerk zou bouwen, en dat deze niet zou vergaan. Maar zij hadden ten onrechte het idee dat het een groot, georganiseerd, confessioneel lichaam zou zijn, en ze kwamen al te snel tot de conclusie dat de grote vervalste

ieder geval begrijpen zij de profetiën niet.

Satans vervalsing van de waarheid

De Almachtige God heeft toegelaten dat Satan zijn godsdienst in de geest van de mensen heeft geplant. Hij is daar lang geleden mee begonnen, bij de Toren van Babel. Hij ging ermee verder door middel van het oude Chaldeeuwse systeem van mysteriën dat door Nimrod en zijn on-

Satan heeft werkelijk de hele wereld misleid. De Bijbel bedoelt precies wat hij zegt. Het traditionele christendom is niets meer dan de oude Babylonische mysteriëngodsdienst.

Wat wij moeten doen

Moge God ons helpen deze waarheid in te zien! Eerlijk gezegd zullen wij niet veel tijd hebben om erover na te denken, want wij naderen het einde van dit tijdperk waarin de

Willen wij de waarheid weten — zoeken wij bescherming voor de rampzalige tijden die ons binnenkort te wachten staan — dan moeten wij de Kerk vinden die Jezus heeft gebouwd, de Kerk waarvan Hij het levende Hoofd is.

tuchtige vrouw Semiramis was bedacht. Dat systeem heeft zich over de hele wereld verbreid, zodat tal van gewoonten en praktijken van ons huidige Westerse christendom in verschillende vormen kunnen worden teruggevonden in de Oosterse godsdiensten en bij de afgodenverereiders op ver afgelegen tropische eilanden.

Ditzelfde mysteriënsysteem van de Chaldeeën — met zijn heidense opvattingen, feestdagen en symbolen — werd in veel van de vroege christelijke gemeenten binnengesmokkeld. Zinnelijk gerichte kerkleiders bevorderden de kansen van dit systeem waar de natuurlijke mens zo van schijnt te houden.

Zij gaven voor dat het christendom was — en zij maakten het met geweld tot het afvallige geheel dat zich door hun toedoen begon te ontwikkelen uit die gemeenten en personen die de weg en de waarheid van God niet in stand wilden houden.

Nu, in deze tijd, bent u opgegroeid in de veronderstelling dat al deze kerken Gods kerken zijn. Waarschijnlijk heeft u gedacht: Hoe kunnen al deze kerken het bij het verkeerde eind hebben? Zij kunnen het bij het verkeerde eind hebben, omdat God zegt: „Omdat van de wijn van de hartstocht harer hoererij al de volken gedronken hebben” (Openb. 18:3).

mens zijn eigen gang kan gaan.

Jezus heeft gezegd: „Ik zal mijn gemeente bouwen.” Hij heeft niet gezegd „vele kerken” — maar Hij heeft slechts één Kerk bedoeld — zijn Kerk! Die Kerk noemde Hij een „klein kuddeke”. Hij heeft gezegd dat de leden ervan verstrooid en vervolgd zouden worden. Vergeet niet dat Hij in Johannes 15:20 heeft gezegd dat de meeste mensen de waarheid van zijn Kerk niet zouden bewaren en deze evenmin als Jezus' eigen woorden zouden aanvaarden. En Jezus Christus hebben zij gekruisigd.

Bedenk dat Jezus gehoorzaamheid aan Gods wet, met als fundament de Tien Geboden, heeft onderwezen (Matth. 5:17-19; 19:17). Hij zei ook tot zijn dienaren dat zij diezelfde boodschap moesten blijven verkondigen.

Jezus gebod zijn dienaren om naar alle volken te gaan en „leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb” (Matth. 28:19).

In zijn openbaring aan Johannes heeft Christus de laatste overblijvende generatie van zijn Kerk beschreven als die mensen „die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben” (Openb. 12:17).

Willen wij de waarheid weten — zoeken wij bescherming voor de

rampzalige tijden die ons binnenkort te wachten staan — dan kunnen wij beter die Kerk — de Ware Kerk van God, de enige Kerk die Jezus gebouwd heeft, de Kerk waar Hij het levende Hoofd van is — gaan zoeken en vinden!

Is er een kleine, verstrooide, vervolgte Kerk geweest die zich aan al Gods geboden houdt en die Jezus Christus tegenwoordig gebruikt om zijn Evangelie aan de wereld te verkondigen?

Ja. Die was er en is er nog. Maar eerst moeten wij dat bewijzen — en dan moeten wij ernaar handelen.

Bewijzen van Gods Kerk

De Bijbel omschrijft de ware Kerk als die mensen „die de geboden van God bewaren” (Openb. 12:17).

Iets anders wat wij niet moeten vergeten wat betreft de ware Kerk, die verstrooid en vervolgd wordt, is dat wij er ons niet bij kunnen aansluiten zoals wij ons bij een of andere vereniging kunnen aansluiten. In de tijd van het Nieuwe Testament werden mensen alleen als lid van Gods Kerk beschouwd als zij hadden gehoorzaamd aan dit, door God ingegeven, gebod: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (Hand. 2:38).

Dus wij behoren ons van onze zonden en van onze zelfgekozen levenswijze af te wenden voordat God ons in zijn Kerk plaatst.

Na bekering en doop behoren wij, zoals wij gezien hebben, gehoorzaamheid aan Gods wet tot onze manier van leven te maken. Wij moeten naar ieder woord van God leven en het voorbeeld en de leer van Jezus Christus navolgen.

Daar komt bij dat de ware Kerk de naam draagt die God gewild heeft als een van de tekens waaraan zij kan worden herkend. Gods ware Kerk is nooit naar een of andere godsdienstleider vernoemd, of naar een of andere specifieke leerstelling, of naar een of andere vorm van kerkleiding of naar een methode. De bijbelse leer toont aan dat zij altijd naar God zelf is genoemd! Het is zijn Kerk. Hij is de eigenaar. Hij regeert haar door zijn Zoon Jezus Christus. Daarom wordt zij op 12 plaatsen in het Nieuwe Testament „de Kerk van God” genoemd.

Een ander opvallend kenmerk van Gods Kerk is haar bereidheid om fouten te erkennen en te veranderen. Voor iedere mens geldt het gebod dat hij moet veranderen — moet groeien in genade en kennis (2 Petr. 3:18).

Aangezien de Kerk niet meer is dan de som van haar leden, moet ook zij voortdurend bereid zijn zich te bekeeren als God heeft toegelaten dat er een dwaling binnensloep, en te groeien in genade en kennis.

De ware Kerk zal dan ook een Kerk zijn die voortdurend groeit naar nieuwe waarheid, kennis en begrip. Haar leden „honger en dorsten naar de gerechtigheid” (Matth. 5:6).

Vanwege deze nederige, berouwvolle, meegaande houding zal Gods Kerk vol zijn van liefde en vuur en van een steeds verdergaand begrip van Gods wil en van de betekenis van de bijbelse profetieën in verband met de tijden waarin wij leven.

Deze dingen komen voort uit het feit dat Gods Kerk openstaat voor en geleid wordt door Gods Geest. Jezus heeft gezegd: „Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid” (Joh. 16:13).

Alleen Gods ware Kerk heeft deze kenmerken. En daarom is alleen Gods ware Kerk vol van de kennis, het begrip en de liefde van zijn Geest.

Ontdek waar God werkt

De ware Kerk moet vandaag bezig zijn met Gods werk op aarde!

Zij moet de ware boodschap van Christus verkondigen — zijn geboden — zijn levenswijze. Zij moet de weg bereiden zodat Gods Koninkrijk, of regering, zal komen en over deze aarde zal heersen voordat de mens zichzelf vernietigt. Zij moet de wereld waarschuwen voor de straffen die zij voor haar verdorven daden zal krijgen.

Weet u waar u die Kerk kunt vinden?

Wij bieden, gratis, een paar boekjes aan die veel uitvoeriger verklaren hoe de godsdienstverwarring van deze wereld tot ontwikkeling is gekomen en waar de ware Kerk vandaag kan worden gevonden. Het zijn *Uw ontzagwekkende toekomst — Hoe de religies u misleiden* en *Waar is de ware Kerk?* U kunt deze boekjes zonder verdere verplichting schriftelijk bestellen.

Spotters zullen niet lang kunnen spotten. De geprofeteerde gebeurtenissen die deze Kerk als enige aankondigt zullen spoedig werkelijkheid worden.

Gods reden om de huidige godsdienstverwarring toe te laten is dat de mens, na 6000 jaar wanbeleid — dat ons nu op de rand van de zelfmoord van de hele wereld heeft gebracht — eindelijk genoeg zou hebben van zijn eigen wegen, zijn eigen politieke intriges, zijn eigen godsdienstige theorieën. Na een periode van zware straffen die hij over zichzelf heeft afgeroepen zal de mens tenslotte werkelijk bereid zijn om Gods wegen en wetten te leren kennen en om Gods heerschappij door Jezus Christus te aanvaarden, zodat de wereld tenslotte vrede zal kennen.

Gods Kerk heeft nooit een hele verscheidenheid aan namen, leerstellingen en praktijken gekend. God heeft alleen toegestaan dat dit Babylon van godsdienstverwarring tot ontwikkeling kwam om het de mens mogelijk te maken om, onder misleidende invloed van Satan, iedere denkbare soort godsdiensttheorie waarnaar hij zou kunnen verlangen, uit te proberen.

Dit gebeurt opdat de mens — zonder omwegen gezegd — voor eens en altijd „zijn buik vol” zal krijgen van de domme denkbelden en redeneringen van al te menselijke, dwalende mensen. Dan zal hij naar God willen luisteren!

Nu weten wij waarom er zo'n grote religieuze verwarring bestaat. Nu weten wij wat de ware Kerk van God is! Het gaat om ons leven. Moge de Almachtige onze geest openen opdat wij zijn waarheid verder zullen beproeven en geloven. Bidt voor begrip, en om een gewillig hart. Laten wij de waarheid gehoorzamen naarmate wij ieder punt beproeven. □

Overwinnaar

(Vervolg van pagina 2)

ling ongetraind en onvoorbereid in de ring zou bevinden, in gevecht met de wereldkampioen zwaargewicht. Denkt u dat ook maar iemand op deze manier zou kunnen winnen?

Hoeveel sterker nog is Satan. Geen wonder dat wij falen. Zou zo'n bokser plotseling genoeg kracht en behendigheid kunnen verzamelen om de wereldkampioen te verslaan? Zou

een langeafstandloper een succesvolle wedstrijd kunnen lopen en winnen, als hij niet met zorg had getraind en zich had voorbereid op de wedloop — als hij niet in conditie was?

Wij kunnen evenmin in een geestelijke strijd overwinnen als wij geestelijk niet getraind zijn. Alle geestelijke macht en kracht moet van God komen. Wij kunnen die slechts uit Hem putten wanneer wij met Hem in contact zijn — dicht bij Hem — in gemeenschap met Hem.

Anders zouden wij, wanneer de verleiding plotseling over ons kwam eenvoudig te ver van Hem verwijderd zijn om hulp te krijgen, hoe wij ook zouden proberen tot God te roepen om hulp!

Geestelijke oefening om een duurzame, waakzame conditie te krijgen en te onderhouden en zo de vijand van de verleiding en de zonde te weerstaan, vereist voortdurend, ernstig en volhardend gebed. Daarom is ons geboden om te bidden zonder ophouden. Om dit vol te houden!

Nadert tot God

Als wij tot God naderen en vervolgens dicht bij Hem blijven, zal ons probleem zijn opgelost. Wij zullen dan het geloof hebben. Wij zullen dan vervuld zijn van zijn Geest — kracht om te overwinnen.

Wij kunnen alleen geestelijk in conditie blijven als wij onze geneigdheid — onze geest — onze gedachten — op geestelijke zaken richten.

Lees Kolossenzen 3:1-10. De meeste mensen zijn bezig met aardse, materiële beslommingen en belangen, en richten zich slechts af en toe op wat geestelijk is! Zoek *eerst* het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid.

Soms is er een periode van vasten en gebed nodig — ernstig, vastberaden, volhardend gebed — , waarin wij God uit alle macht *zoeken* — en daarmee vastbesloten doorgaan tot wij Hem vinden. Vervolgens moeten wij **VOORTDUREND** in gebed blijven.

Laten wij al onze bekommernissen op Hem werpen. Wij doen dat nog niet. Als wij het doen, zullen er elke dag veel dingen zijn om over te bidden! En dagelijks, individueel gebed, in volle ernst, is nodig, naast de gebeden in het gezin. Is het eeuwige leven dat waard? □

kerk die de volkeren overheerste de schakel tussen hen en Jezus moest zijn.

Daarom was een groot deel van hun denken gebaseerd op de vroege tradities en gewoonten van die kerk, waarvan zij dachten dat die niet door menselijk denken waren bezoedeld. Voortdurend gingen zij voor dogmatische vraagstukken bij de „vroege vaders” te rade. Zo zijn deze leraars er niet in geslaagd de ware boodschap van Jezus Christus in ere te herstellen. Zij hebben alleen nog maar meer verwarring gebracht dan er op het gebied van de godsdienst al bestond.

God noemt het hele systeem „het grote Babylon” — oftewel de grote verwarring (Openb. 18:2).

Helaas is de wereld van vandaag nog altijd vrijwel totaal onbekend met de ware boodschap van Christus — met Gods doel, met Gods wetten, met de betekenis van de geprofeteerde gebeurtenissen die nu in snel tempo plaatsvinden.

Maar hoe kan dit — deze buitengewone, wereldomvattende misleiding — mogelijk zijn? Kan dit Gods wil zijn?

Vals christendom voorspeld

De Bijbel zelf heeft deze religieuze verwarring voorspeld.

Jezus Christus heeft ervoor gewaarschuwd dat er vele valse predikers in zijn naam zouden komen om de mensen met een valse boodschap te misleiden. „Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden” (Matth. 24:5).

Honderden verschillende denominaties hebben zich de naam van Jezus Christus toegeëigend, maar zij hebben zijn boodschap verloochend, en zij hebben zijn levenswijze vervangen door heidendom met haar geloof en gewoonten. En zij hebben de grote meerderheid misleid — niet een kleine minderheid.

De apostel Paulus werd geïnspireerd voor deze grote afdwaling van de waarheid te waarschuwen: „Want er komt een tijd, dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich tal van leraars zullen bijeenha-

len, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren” (2 Tim. 4:3-4). Paulus wist dat er na zijn dood en die van de andere apostelen valse dienaren zouden opstaan met al hun heidense gewoonten, godsdienstfeesten en opvattingen. Hij wist dat de wereld zich van de waarheid, tot verdichtsels — sprookjes — zou keren.

Hij waarschuwde voor mensen die in de tijd van de laatste dagen „met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan geloohend hebben; houd ook dezen op een afstand”! (2 Tim. 3:5.)

Paulus wist dat de mensen aan het einde van dit tijdperk God niet langer zouden erkennen als een macht waar in werelddangelegenheden rekening mee moet

**Hervormers
zoals Luther
(tegenover-
gestelde pa-
gina) en Cal-**

**vijn (links) baseerden een
groot deel van hun leerstellingen
en hun praktijk op
vroege tradities van de grote
valse kerk.**

worden gehouden, en dat zij zijn gezag in hun persoonlijke leven zouden ontkennen.

Het huidige christendom is een ontaarde vorm, overgeërfd van heidense mystieke godsdiensten uit de Oudheid. Op de verpakking staat het stempel „christelijk”. Maar de inhoud bestaat uit oude heidense opvattingen, tradities, feesten, gewoonten en valse denkbeelden over God en de handelwijze van God. Het christendom van nu komt helemaal niet overeen met het christendom van Jezus Christus! Kerkhistorici geven dit feit toe — maar het enorme belang van wat zij zeggen schijnen zij niet in te zien.

De wereld misleid

De geleerde Rufus Jones stelt: „Had het zo mogen zijn dat Christus

zelf door zijn latere volgelingen tot model en toonbeeld voor de nieuwe weg was genomen, en er een oprechte poging was gedaan om zijn leven en leer als maatstaf en norm voor de kerk te stellen, dan zou het christendom tot iets geheel anders zijn uitgegroeid dan het geworden is” (*The Churches' Debt to Heretics*, p. 16).

Dr. Jones bevestigt dat het christendom van Jezus tegenwoordig, in onze moderne wereld, niet in praktijk wordt gebracht.

Laten wij ons openhartig afvragen: Wat is er mis met het christendom van Jezus? Wist Jezus Christus wat het christendom zou moeten zijn? Wie heeft het recht om de maatstaf vast te stellen waaraan het christendom zou moeten voldoen? Het werkelijke antwoord op dit dilemma is dat Christus zelf heeft voorspeld dat de wereld door Satan de duivel en zijn valse dienaren zou worden misleid. Satan wordt beschreven als „de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt” (Openb. 12:9).

Het is haast niet te geloven, maar de Bijbel zegt dat deze gehele wereld is misleid!

De apostel Johannes zegt in Openbaring, als hij spreekt over het Babylonische valse godsdienststelsel dat zich tijdens de Middeleeuwen ontwikkelde: „en zij, die op de aarde wonen, zijn dronken geworden van de wijn harer hoerij” (Openb. 17:2).

Deze godsdienstige verwarring — deze godsdienstige dronkenschap — is de reden dat de meeste mensen nu geen helder zicht op geestelijke waarheden meer hebben. Zij lijken, als zij de Bijbel proberen te lezen, op een dronken man met troebele ogen. Zij kunnen er niet uit wijs. Zij raken verward. Soms vragen zij raad aan hun geestelijken — maar dan krijgen zij gewoonlijk een ontwijkend antwoord of een goedklinkend cliché te horen dat geen antwoord geeft op de diepgaande vragen die in hun hart leven.

De Bijbel lijkt de mensen geen zinnig boek. Zij begrijpen hem niet. Zij begrijpen niet waar het in de wetten en leringen om gaat, en in

Gaan wij naar de hemel?

De hemel! Dit ene woord vat het gezegende doel van alle christenen samen. Het staat voor de betekenis van het levensdoel zelf, en voor de kern van de hoop op een leven na de dood.

Is dat wel zo?

Miljoenen belijdende christenen denken van wel. Maar hebben zij gelijk? Is de hemel dat wat men ervan denkt — namelijk de beloning voor de verlostten, waar zij voor gebeden en naar toe gewerkt hebben?

U moet de waarheid weten! En als u de waarheid al weet, dan moet u haar kunnen bewijzen. Geen enkel doctrinair vraagstuk raakt zo dicht aan het hart van het traditionele christelijke geloof als de waarheid van de bijbelse leer wat betreft de leerstelling van de hemel.

Het fundament van de leer

Tot veler verrassing kan wat de bijbelse leer over de hemel te zeggen heeft gemakkelijk in ongeveer twee korte zinnen worden samengevat: Kort gezegd is de hemel de bovenaardse plaats van Gods troon. Het hoofdkwartier van zijn regering over alles wat zichtbaar en onzichtbaar is. Maar het is beslist *niet* het beloofde loon van verlostte christenen.

Wat deze wereld gewoonlijk leert

Zonder twijfel zal die laatste zin — die zegt dat de hemel *niet* het beloofde loon van de verlostten is — een grote schok zijn voor de meeste belijdende christenen. De meesten hebben geleerd, en hebben zonder bewijs blindelings aanvaard, dat de hemel inderdaad het doel en de hoop van het leven is. De meeste mensen dragen, ook al hebben ze de hemel niet gezien, een beeld ervan in hun geest mee. Gewoonlijk is het een

beeld van een soort geestelijk paradijs, compleet met wolken als versiering, dat wordt bewoond door engelen (met vleugels, stralenkransen en lang, golvend, gouden haar). Ook bevinden er zich de „zielen” van de gelovigen, in heilige groepen samengebracht, die op hun harp spelen of het aangezicht van de Heer met een sturende, op een trance lijkende blik eeuw na eeuw aanschouwen.

Ja, waarschijnlijk is dit het beeld dat de meeste mensen van de hemel hebben — wat betreft de bedoeling ervan, en wat betreft het uiterlijk ervan. Maar dat is niet het beeld dat de Bijbel geeft!

De bijbelse leer

Omdat iedere leerstelling van de Bijbel enig in haar soort is, moet iedere leerstelling ook vanuit haar eigen gezichtspunt worden behandeld. Wat betreft de leer van de hemel is het het beste om eerst te laten zien wat de hemel *is*, en dan wat de hemel *niet* is.

Velen staan verbaasd als zij merken dat de Bijbel niet over één, maar over drie hemelen spreekt.

De eerste hemel is onze aardse atmosfeer: de deken van gassen die het leven in stand houden, de hemel waarlangs het gevogelte vliegt (Gen. 1:20) en die de dauw sprenkelt (Deut. 33:28).

De tweede hemel staat voor het uitspannel van dit grote heelal: de kosmische ruimte waarin wij zon, maan, sterren, kometen en planeten kunnen vinden. God sprak over deze hemel toen Hij zei dat de zon, de maan en de sterren tot lichten zouden zijn (Gen. 1:15-17).

De laatste hemel — de „derde” (2 Kor. 12:2) — is inderdaad de plaats waar Gods heilige troon staat en de zetel van het regerende gezag over alle materiële en geestelijke werkelijkheid. En inderdaad heeft deze hemel *een aantal* van de eigenschappen die het traditionele christendom eraan toeschrijft.

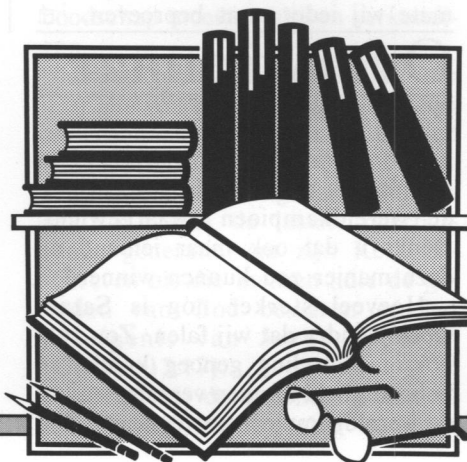
Deze derde hemel is bijvoorbeeld een soort geestelijk paradijs. De apostel Paulus heeft dat als zodanig in 2 Korinthe 12:4 gezegd toen hij die plaats kort beschreef en hem „paradijs” noemde.

Verder is het onbetwistbaar de zetel van Gods troon en van zijn macht, want Christus onderwijst ons om niet bij de hemel te zweren, „omdat hij de troon van God is” (Matth. 5:34).

God haalt het doek verder op en openbaart meer over zijn troon in Openbaring 4, waar de apostel Johannes ons in enkele meeslepende verzen de bovenaardse schittering en macht van de hemelse troonzaal toont.

Van de indeling en de inrichting als zodanig van die plaats weten wij maar weinig. Maar, als aanvulling op de voorwerpen die in Openbaring 4 worden genoemd, wordt ons verteld dat de kandelaar en de tafel met de toonbroden en de andere kunstvoorwerpen van de aardse tabernakel slechts materiële tegenhangers van hemelse zaken zijn (Hebr. 9:1-5, 23), hoewel hiervoor geen exacte verklaring wordt gegeven.

Maar wij hoeven niet te gissen naar het antwoord op de vraag of de

hemel het loon van de verlost is. Het wordt ons ronduit verteld, in niet mis te verstane bewoordingen. En het antwoord zal voor velen een schok zijn.

Jezus heeft duidelijk onderwezen: „En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen” (Jezus zelf — Joh. 3:13). Verbazingwekkend genoeg betekent dit vers precies wat het zegt: Geen mens — ook niet Abraham, Izak of Jakob — niemand — is naar de hemel gegaan! Er bevinden zich geen zielen van verlost. De hemel kan dan ook niet de beloning voor de verlost zijn.

Mensen willen deze duidelijke uitspraak van Jezus liever niet geloven. Maar zelfs koning David, van wie gezegd wordt dat het een mens naar Gods eigen hart was (Hand. 13:22) en dat hij iemand was die genade heeft gevonden bij God (Hand. 7:46), bevond zich zelfs na de dood van Jezus niet in de hemel. Zoals de apostel Petrus heeft gezegd: „Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag” (Hand. 2:29). Petrus voegde eraan toe: „Want David is niet opgevaren naar de hemelen” (vers 34).

Wij hebben nu kunnen zien dat de hemel Gods troon *is*, en wij hebben kunnen lezen dat het beslist *niet* de verblijfplaats van de zielen van de overleden rechtvaardigen is. Maar, wat is dan het doel en de hoop voor de toekomst van de ware christen?

Kort gezegd is het niet de hoop en het doel van een christen om de hemel in te komen en daar dan de eeuwigheid lang harp te spelen, maar om in het Gezin van God geboren te worden (als lid van Gods Gezin en zo letterlijk God te worden) en in Gods regering en Koninkrijk te heersen *op de aarde*. Zie Openbaring 5:10; Daniël 2:44; 7:27 en Mattheüs 5:5.

Zelfs de hierboven aangehaalde glasheldere teksten uit de Bijbel, die laten zien dat de hemel niet de verblijfplaats van de gestorven rechtvaardigen noch het beloofde loon van de verlost is, zijn meestal niet vol-

doende om diegenen te overtuigen die geloven dat Jezus de hemel heeft beloofd aan de mensen van goede wil die gestorven zijn. Zij wijzen liever op een aantal teksten die, in ieder geval in hun ogen, erop schijnen te duiden dat wij naar de hemel gaan als wij sterven.

Er wordt bijvoorbeeld door sommigen gewezen op Johannes 14:1-4,

---

**„En
niemand is
opgevaren
naar de
hemel, dan
die uit de
hemel
nedergedaald
is, de Zoon
des mensen”
(Joh. 3:13).**

dat de woorden van Jezus tot zijn leerlingen aanhaalt, dat er in zijn Vaders huis vele woningen zijn die Hij voor hen gereed zou maken, en dan wordt gezegd dat deze passage bewijst dat wij naar de hemel gaan.

Maar deze verzen zeggen niets van dat alles. Want het „huis” van zijn Vader is niet de hemel, maar de Tempel van God (Joh. 2:16), waarin vele kamers of „woningen” zijn, ieder te gebruiken voor een specifiek werk of doel. Zijn leerlingen begrepen goed dat Jezus zei dat er veel verantwoordelijke posities in zijn Koninkrijk zijn, en dat Hij een baan voor hen gereed zal houden, en dat

Hij die met zich zal meebrengen als Hij terugkomt (Joh. 14:3; Openb. 22:12) om zijn Koninkrijk op aarde te vestigen.

Anderen wenden zich tot Filippenzen 1:23-24 en halen de uitspraak van Paulus aan dat hij ernaar verlangde „heen te gaan en met Christus te zijn” als een tekst die zou bewijzen dat wij na de dood naar de hemel gaan. Maar Paulus zegt in dit vers niet waar hij Christus zal ontmoeten, en evenmin wanneer. Paulus laat er in andere verzen geen twijfel over bestaan dat hij en de andere rechtvaardigen Jezus zullen ontmoeten ten tijde van de opstanding, en wel op aarde in de „wolken”, bij zijn Wederkomst (1 Thess. 4:16-17), niet in de hemel.

En: Als de verlost zielen van miljoenen mensen nu in de hemel zijn, waar is een opstanding van de doden dan nog voor nodig (1 Kor. 15)? Klaarblijkelijk is dat nog nodig omdat de doden niet meer zijn dan het woord zegt: dood en begraven, niet in de hemel.

Op eenzelfde manier wordt de vaak aangehaalde tekst die zegt „uw loon is groot in de hemelen” (Matth. 5:12) door velen verkeerd begrepen. Te vaak wordt vers 5 van dat hoofdstuk niet gelezen, waar Jezus zegt dat de rechtvaardigen „de aarde zullen beërven”. Evenmin wordt dit deel vergeleken met 1 Petrus 1:3-4, dat zegt dat het loon van een christen „in de hemelen weggelegd is”, of met Openbaring 22:12, dat laat zien dat Jezus het loon — hoewel het is weggelegd in de hemelen — met zich zal meebrengen en het ons zal geven wanneer Hij terugkomt op aarde.

Wij hebben hier niet de ruimte om uitvoeriger in te gaan op andere verkeerd begrepen bijbelpassages zoals die welke zich bezighoudt met het ware lot van Henoch en Elia, van wie velen ten onrechte de veronderstelling, gebaseerd op verkeerd begrepen verzen, koesteren, dat zij naar de hemel zijn gegaan, of de verhalen over de dief aan het kruis en over Lazarus en de rijke man en

(Zie verder pagina 22)

Zijn de Tien Geboden nog van kracht?

Zijn de Tien Geboden vervangen door een nieuw gebod? Is slechts een deel van de Tien Geboden in het Nieuwe Testament bevestigd? Is een aantal geheel of gedeeltelijk gewijzigd? Hier volgt het verbazingwekkende antwoord uit de geïnspireerde geschriften van het Nieuwe Testament.

L. Leroy Neff

Veel mensen geloven dat alle Tien Geboden aan het kruis werden afgeschaft. Sommigen zeggen dat de geboden later in het Nieuwe Testament opnieuw werden ingesteld. Anderen ge-

loven dat een nieuw gebod de plaats van de Tien Geboden heeft ingenomen.

Wat is nu de waarheid?

Jezus zei: „Indien gij het leven wilt bin-

nengaan, onderhoud de geboden” (Matth. 19:17). Bedoelde Hij de Tien Geboden of andere geboden? Als u Jezus Christus wilt gehoorzamen, zult u zeker willen weten over welke geboden Hij het had. Uw eeuwige behoud staat op het spel!

Er is geen reden tot verwarring.

De Bijbel zal u de waarheid tonen als u ijverig naar Gods antwoord zoekt.

Welke geboden?

De jongeman die tot Jezus sprak stelde dezelfde vraag als wij. „Hij zeide tot Hem: Welke?” (Matth. 19:18.) Als antwoord citeerde Jezus vijf van de Tien Geboden die in Exodus 20 worden vermeld:

„Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, eer uw vader en uw moeder” (vers 18-19).

Vervolgens vatte Hij deze vijf geboden samen door te zeggen: „Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (vers 19).

De vijf geboden die Jezus noemde betreffen onze relatie met onze naasten. Zij omvatten moord, echtbreuk, diefstal, leugen en eerbied voor de ouders.

Het is duidelijk dat Jezus, toen Hij het woord *geboden* gebruikte, verwees naar de Tien Geboden van Exodus 20 en Deuteronomium 5. Ook al noemde Jezus hier de helft van de Tien Geboden, dan nog zou iemand kunnen veronderstellen dat de dingen na het kruis veranderden. Om zeker te zijn moeten wij nagaan of de andere schrijvers van het Nieuwe Testament alle of slechts een deel van de geboden vermeldden.

Wij zullen nagaan of alle 10 geboden te vinden zijn in de woorden van Jezus en daarnaast in de brieven van

de apostelen, in het bijzonder de geschriften van Paulus, apostel voor de heidenen.

Wij kunnen God niet naar behoren liefhebben, als wij onze naaste niet liefhebben, dus laten wij eens zien of de laatste zes geboden ten aanzien van onze naaste worden herhaald.

Heb uw naaste lief als uzelf

Het Vijfde Gebod uit Exodus 20 zegt: „Eer uw vader en uw moeder” (vers 12). Wij hebben al gelezen wat Jezus zei in Mattheüs 19:19: „Eer uw vader en uw moeder.”

Noemde Paulus, de apostel voor de heidenen, dit gebod in zijn geschriften?

Hij deed dat zeer zeker. Hij herhaalde het bijna woord voor woord, en legde bovendien de geestelijke bedoeling van deze wet uit: „Kinderen, weest uw ouders gehoorzaam in de Here, want dat is recht” (Ef. 6:1). Paulus' volgende uitspraak citeert het Vijfde Gebod en voegt eraan toe dat dit het eerste gebod is met een belofte (vers 2).

Het Zesde Gebod, tegen doodslag, is door Jezus al in Mattheüs 19:18 gegeven: „Gij zult niet doodslaan.” Het geestelijke doel legde Hij uit in Mattheüs 5:21-22: „Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doodslaan; en: Wie doodslag pleegt, zal vervallen aan het gerecht. Maar Ik zeg u: Een ieder, die in toorn leeft tegen zijn broeder,

zal vervallen aan het gerecht.”

Dit gebod is dus in zijn geestelijke bedoeling bindender in de tijd van het Nieuwe Testament dan ooit tevoren.

Jezus Christus vervulde de profetie van Jesaja, die verkondigde dat de Christus, wanneer Hij kwam, de wet zou verruimen (Jes. 42:21).

Paulus herhaalde dit gebod in Romeinen 13:9. Het is nog steeds een zonde iemand te vermoorden.

Het volgende gebod verbiedt echtbreuk. Veel mensen willen dit gebod tegenwoordig afschaffen. Jezus toonde echter aan dat het nu meer omvat dan vóór de periode van het Nieuwe Testament. Hij benadrukte ook het belang en de geestelijke toepassing van deze wet, toen Hij zei dat het al verkeerd is om zelfs maar te begeren: „Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd” (Matth. 5:28). Paulus herhaalde dit zelfde gebod en toonde dat het nog steeds bindend was, zelfs voor de heidenen (Rom. 13:9).

Het Achtste Gebod verbiedt diefstal. Jezus zei: „Gij zult niet stelen” (Matth. 19:18), en ditzelfde gebod wordt in Romeinen 13:9 woord voor woord door Paulus herhaald. Hij zei: „Wie een dief was, stele niet meer, maar spanne zich liever in om met zijn handen goed werk te verrichten” (Ef. 4:28).

Het Zesde tot en met het Tiende

Gebod staan alle in Romeinen 13:9: „Want dit: Gij zult geen overspel doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren; en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als in een hoofdsom begrepen, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelfen” (*Statenvert.*).

Merk op dat Paulus, in overeenstemming met Jezus, het houden van de laatste zes geboden samenvatte door te verklaren dat dit de manier is om onze naaste lief te hebben (vers 10).

Hoe God lief te hebben

Als het een zonde is een van deze laatste zes geboden, die aangeven hoe men zijn naaste moet liefhebben, te schenden, dan moet het beslist een zonde zijn een van de eerste vier te schenden, die de juiste manier om God lief te hebben uitleggen. Onze relatie met God is beslist belangrijker dan onze relatie met andere mensen.

God zei: „Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben” (Ex. 20:3). Jezus gaf duidelijk te kennen dat dit gebod nog steeds van kracht is, toen Hij Satan berispte: „En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Er staat geschreven: Gij zult de Here, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen” (Lukas 4:8).

Dit gebod tegen afgoderij wordt elders in het Nieuwe Testament vele malen genoemd. Lees Paulus' instructie aan de gemeente in Korinthe in 1 Korinthe 10:7: „Wordt ook geen afgodendienaars zoals sommigen van hen [de oude Israëlieten].”

Het Tweede Gebod, dat het aanbidden van of buigen voor beelden verbiedt, wordt door Paulus in Romeinen 1:18-25 in detail gegeven. Hij maakt duidelijk dat de heidense filosofen, die van God wisten, Hem niet als God vereerden. In plaats daarvan begonnen zij de dingen die zij met hun handen maakten te aanbidden. Deze mensen schonden het gebod van God tegen het maken van beelden en het godsdienstige gebruik daarvan.

Jezus leerde dat God geest is en dat wij Hem in geest en in waarheid moeten aanbidden (Joh. 4:24), niet door middel van afgodsbeelden of dingen die door mensen zijn gemaakt.

Het Derde Gebod verbiedt het ijdel gebruik van Gods naam. Dit wordt vaak aangeduid als de zonde van godslastering. Deze zonde wordt verschillende malen genoemd, zoals in de uitspraak van Paulus in Kolossenzen 3:8: „Maar thans moet ook gij dit alles wegdoen: toorn, heftigheid, kwaadaardigheid, laster [godslastering] en vuile taal uit uw mond.”

Jezus liet zien dat dit gebod en een aantal andere nu nog steeds van kracht zijn, en wel door het volgende onderricht: „Want uit het hart komen boze overleggingen, moord [Zesde Gebod], echtbreuk, hoererie [de beide laatste zijn besloten in het Zevende Gebod], diefstal [Achtste Gebod], leugenachtige getuigenissen [Negende Gebod], godslasteringen [Derde Gebod]” (Matth. 15:19).

Er zijn nog veel meer teksten die

Nieuwe Testament duidelijk aangee- toond. Hebt u ooit de volgende geïnspireerde tekst gelezen? „Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God” (Hebr. 4:9).

Dit hoofdstuk handelt over de *duizend jaar van rust* die zullen komen voor diegenen van Gods volk die getrouw zijn en Gods beloften erven. Een „rust” wordt verscheidene malen genoemd vóór vers 9. Het grieke woord voor 'rust' in het eerste deel van dit hoofdstuk is *katapausin*; maar in vers 9 komt het woord *rust* van een heel ander grieks woord, *sabbatismos*. Dit woord betekent letterlijk „het houden van een sabbat”.

Iedere week is de sabbatsrust een herdenking van de schepping en een voorafschaduwing van de aanstaande duizend jaar van rust.

Correct weergegeven luidt dit

Veel godsdienstleraars van vandaag houden Gods geboden niet en leren trouwens dat wij onder een vloek staan als wij ze wel houden. Zij beweren Christus te kennen. Christus zegt wat anders!

---

duidelijk aangeven dat deze geboden nog steeds van kracht zijn. De meest tot nadenken stemmende daarvan vindt men in 2 Timotheüs 2:19: „Een ieder, die de naam des Heren noemt [dat wil zeggen, zichzelf een christen noemt — de naam van God aanneemt], breke met de ongerechtigheid [ongerechtigheid is zonde, en zonde is de overtreding van Gods Tien Geboden — 1 Joh. 3:4].”

Is de sabbat vergeten?

„Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt” (Ex. 20:8) is het Vierde Gebod — het gebod dat de meeste mensen zijn vergeten! Dit is een gebod waarvan veel mensen ten onrechte beweren dat het vergeten was en uit het Nieuwe Testament was weggelaten.

Is het redelijk dat God een van de Tien Geboden zou hebben weggelaten terwijl David zei dat deze geboden waren „vastgesteld voor immer en altoos” (Ps. 111:7-8)?

Het Vierde Gebod wordt in het

vers: „Er blijft daarom het onderhouden van de sabbat voor het volk van God.”

Let op deze punten ten aanzien van dit vers: Dit onderhouden van de sabbat blijft. Het is niet vergeten of afgeschafte of aan het kruis genageld. En het blijft voor het volk van God. De rest van de wereld is vergeten dat het er nog is.

Als het er nog is, dan is het voor God nog steeds heilig. Wij behoren daarom de sabbat te gedenken en te heiligen zoals God steeds heeft geboden.

Deze dag verbeeldt de rust die God in de scheppingsweek had en eert daarom het feit dat Hij de Schepper is. Deze dag is bovendien een voorafschaduwing van de duizend jaar vrede die God spoedig aan deze wereld zal brengen — de zevende periode van duizend jaar. De regering van deze wereld zal dan ten val komen en Jezus Christus zal over de hele wereld zijn regering instellen.

(Zie verder pagina 21)

Gij zult NIET!

Herbert W. Armstrong

Zijn de Tien Geboden negatief, en daarom een verkeerde wetsvorm?

Vaak horen wij Gods grondwet aanvechten als negatief, en daarom niet goed. God wordt vaak opgevat als een strenge, toornige God, die verbolgen tot ons zegt: „Gij zult niet!”

Gods waarheid wordt soms beschouwd als een op vrees gebouwde religie, en dus niet wenselijk voor de moderne, vooruitstrevende, verlichte mens. Zij zou positief moeten zijn, volgens hen, niet negatief.

En dus worden God, Gods waarheid, Gods doel en plan, zijn wet, verwezen naar wat primitief en onvolmaakt is — iets waar de moderne mens nu bovenuit gegroeid is.

De moderne mens beschouwt zich daarom als verheven tot een niveau van rationeel denken en rationele kennis dat hoger ligt dan God of het christendom of Gods wet. Natuurlijk, als wij het goed begrijpen, dan is Gods waarheid de meest *positieve* religie of filosofie die er is — zij *roeit vrees uit*. Zij is de weg van geloof.

Maar *is* die negatieve vorm: „Gij zult niet”, dan verkeerd? Is zij verouderd? Mag een volmaakte wet alleen „Gij zult” en niet „Gij zult niet” bevatten?

Wat is eigenlijk werkelijk karakter? Wat is eigenlijk het volmaakte leven?

Karakter — dat wil zeggen, wer-

kelijk, rechtvaardig, heilig karakter — heb ik gedefinieerd als: 1) komen tot de kennis van de ware als tegengesteld aan de valse waarden — tot de goede in plaats van de verkeerde levenswijze; 2) uit eigen vrije wil de keuze maken het goede te *doen* in plaats van het kwade; 3) het oefenen van de wil in het daadwerkelijk *doen* van het goede in plaats van het kwade.

Vervolgens, wanneer eenmaal de ware kennis is verkregen en de juiste beslissing is genomen, houdt karakter ook zelfdiscipline in. De werkelijk ontwikkelde mens is een persoon die zelfdiscipline kent.

Wat houdt deze zelfdiscipline in?

Twee dingen: 1) de *zelfbeperking* om lagere impulsen en krachten in de menselijke natuur te weerstaan — om het eigen ik te weerhouden van begeerten, impulsen, gewoonten of gebruiken die tegengesteld zijn aan de goede levenswijze; en 2) de persoonlijke *drijfkracht*, de vastbesloten inzet om het eigen ik ertoe te brengen te *doen* wat gedaan moet worden. Met andere woorden, in waar karakter in actie vindt men het positieve en het negatieve.

Stel dat iemand het negatieve verwerpt als verkeerd en als iets dat afgezworen moet worden. Stel dat iemand alleen het positieve toepast. Hij dwingt zich dan om het positieve dat gedaan moet worden te doen, maar biedt geen weerstand aan wat niet, uit gewoonte, aandrang, begeerte of gebruik, behoort te worden

gedaan. Omdat de menselijke natuur is wat zij is, zal de natuur zelf zo iemand voortdurend van binnenuit de verkeerde richting in trekken. Zo wordt zijn karakter verwoest. Hij is uit balans.

In de natuur zien wij de aanwezigheid van het positieve en het negatieve, het alkalihoudende en het zuur, het mannelijke en het vrouwelijke. Er zijn zonden door wat men nalaat én door wat men doet.

Vaak lezen wij de armetierige, zwakke pogingen van iemand die in zijn onwetendheid en eigenwaan meent wijzer te zijn dan God en zijn idee van tien positieve geboden uiteenzet. Tien geboden met „Gij zult” en geen enkele met „Gij zult niet”.

En wat zien wij dan? Hoeveel karakter zou een dergelijke lijst van geboden opleveren? Ongeveer evenveel karakter als een elektrische gloeilamp licht zou produceren wanneer zij alleen een *positieve* pool had. Ongeveer evenveel karakter als het mannelijke element alleen, zonder het vrouwelijke, zijn soort zou kunnen reproduceren. Het zou een aantal goede dingen kunnen uitrichten, maar al dat goede zou worden teniet gedaan en uitgewist door het onbeteugelde kwaad dat het zou uitrichten.

Geen enkele primaire levenswet, die de basis zou moeten vormen voor een volmaakte karakter, zou een volmaakte wet kunnen zijn, als zij niet zowel het positieve als het negatieve in een volmaakt evenwicht bevatte.

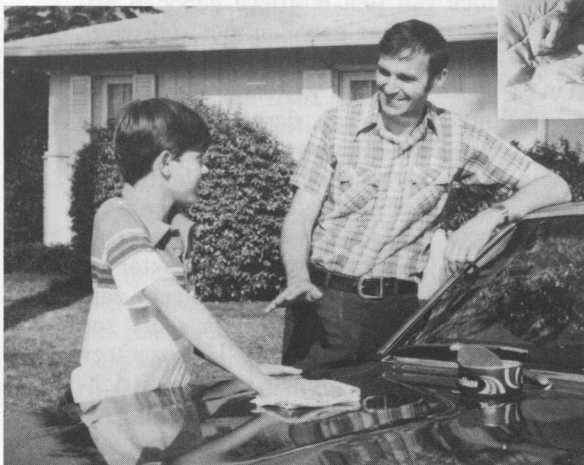
Dit is een volmaakte wet. Hij schetst in grote trekken de juiste relatie van de mens met de ware God en met zijn naaste.

Bestudeer nu eens opnieuw Gods fundamentele code, waarop al zijn wetten — sociale, economische, burgerlijke en religieuze — berusten:

1. „Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.” Dit wordt in wezen in de *positieve* vorm gesteld, en houdt in dat wij de ware God zullen vereren en gehoorzamen. In zekere zin bevat dit gebod zowel het positieve als het negatieve, daar het ons positief, „Gij zult”, op de ware God richt, en ons van valse goden afhoudt.

2. „Gij zult u geen gesneden beeld maken... Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen.” Dit is negatief en weerhoudt van het maken of vereren van iets als god; en ook van het dienen of gehoorzamen van zo'n valse god. Aan de ware God zijn wij zowel verering als gehoorzaamheid verschuldigd. Let op het beginsel van gezag hierin, zoals in alle geboden.

„Eer uw vader en uw moeder” — een positief gebod met de duidelijke belofte van een zegen.

De hele kwestie is er een van gezag. Adam en Eva verwierpen Gods gezag, weigerden zijn bestuur over hun leven, waren ongehoorzaam aan vier van de wetten van zijn regering. Christus kwam om het Koninkrijk van God te prediken, hetgeen de re-

gering van God is, en gebood de mensen zich te bekeren van hun verwerping van die regering en de overtreding van haar wetten (zonde is de overtreding van de wet — 1 Joh. 3:4), en wees de weg tot verzoening voor die overtreding en zo tot verzoening met de regering van God.

3. „Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken.” Dit is een beperking — negatief — om te voorkomen dat de mens wordt afgesneden van de macht en de zegeningen van een juist gebruik van Gods naam.

Als wij berouw hebben over de zonde en ons ervan bekeren, tot God komen door Jezus Christus, plant Hij de gave van zijn heilige Geest in

ons, en zo worden wij dan zijn werkelijk verwekte kinderen — verwekt in zijn Gezin — dragers van zijn naam (de ware naam van zijn kerk is Kerk van God) — die toegang hebben tot alle privileges, zegeningen en macht van die naam. Dit gebod is een negatief gebod dat de positieve zegeningen die van levensbelang zijn mogelijk maakt door die naam.

4. „Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt... de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God.” Hier is weer een positief gebod, en precies dat ene dat de mensheid maar het liefst vergeet.

Is dit niet een beschuldigend commentaar op de ongeremde menselijke natuur en het irrationele denken van degenen die, naar eigen zeggen, rationalisten zijn en zich boven God verheven achten, en benadrukken dat zijn geboden positief en niet negatief behoren te zijn, terwijl zij dit gebod, het meest positieve van alle geboden, afwijzen en het straffeloos in de wind slaan?

Zie ook hier weer de volmaaktheid — ook dit is weer een gebod dat een positieve en een negatieve inhoud heeft, want terwijl het in de eerste plaats positief is, omvat het toch ook de negatieve beperkingen die dat positieve mogelijk maken — „dan zult gij geen werk doen”.

5. „Eer uw vader en uw moeder.” Zie je iets negatiefs in dit gebod? Het is een positief gebod met de duidelijke belofte van een zegen. Het is het eerste van de zes geboden die de verhouding van de mens met zijn naaste regelen. Toch is het negatieve tegenovergestelde daarin besloten, al wordt het niet vermeld.

6 tot 10. „Gij zult niet doodslaan... echtbreken... stelen... valse getuigenis spreken... begeren.” Hier zijn de beroemde negatieve geboden, en toch impliceert elk het tegengestelde positieve, zoals: gij zult uw naaste liefhebben en liefdevol, verdraagzaam geduld met hem hebben; wees uw echtgenote trouw en respecteer de vrouw van uw naaste; wees eerlijk; vertel de waarheid; en eerbiedig het bezit van uw naaste.

Dit is een volmaakte wet (Ps. 19:8). Zij geeft in grote lijnen weer wat de juiste relatie van de mens met de ware God is, opdat hij alle nodige leiding, hulp en zegeningen van Hem kan ontvangen; en ook wat de juiste relatie is van de mens met zijn naasten, onder wie ouders, kinderen, echtgenoot of echtgenote en alle bun-

Deze wet voorziet in zowel de ere-
(Zie verder pagina 21)

*Als je de verveling
voelt toeslaan...
Lees dan dit!*

Mike Bennett

*Een melange van volledig serieuze en regelrecht originele
bezigheden voor je dagelijkse dosis opwindning.*

Spanning en sensatie! Uitdaging en avontuur!

Het is van het grootste belang dat je je voorgeschreven dagelijkse dosis van deze onmisbare ingrediënten krijgt. Maar als

je James Bond niet bent is het niet altijd even makkelijk om voor genoeg opwindning in je leven te zorgen.

Wist je dat er nu tientallen door en door spannende belevenissen op je wachten? Je wilt natuurlijk je eigen

avontuur bedenken, maar hier vind je een paar dwaze en minder dwaze ideeën om je op weg te helpen.

Meld je aan als vrijwilliger voor een gevaarlijke opdracht (zoals helpen bij het bezoek van een groep kinderen aan de dierentuin). Je

denkt misschien, ik verveel me dan wel maar ik ben niet gek! Kleine kinderen zijn vaak een ramp als ze in een groep ergens heengaan.

Je hebt gelijk, zo'n uitdaging moet je niet al te licht opnemen. Het veronderstelt het uithoudingsvermogen, de strategische kennis en de moed van de grootste generaals uit de wereldgeschiedenis, maar ook een opgewektheid, vriendelijkheid en zelfopoffering zoals Florence Nightingale die had.

Overleef je deze opdracht, dan kun je er zeker van zijn dat je opwindingsstoppen doorbranden! Denk eraan dat je evenveel kinderen terugbrengt als je mee heen hebt genomen.

Zorg dat je in de show-business terecht komt! Ga kinderen vermaken met een poppenkast die je zelf hebt ontworpen en gemaakt. En voer daarin je zelf geschreven stukken

op, doe zelf de belichting, de regie, de aankondigingen, en de choreografie... Hou je niet van het theaterbedrijf, probeer dan eens hoe je het in andere zaken zou doen: een aannemingsbedrijf voor vogelhuisjes, een sneeuwschuifdienst, een honden-uitlaat-service, een baby-opascentrale, of misschien kun je gaan voorproeven in een chocolade-fabriek?

Maak een muziekinstrument en leer erop te spelen. Er bestaan orgels die groter zijn dan een huis en die jaren kosten om te bouwen, maar zo moeilijk is het niet om een mirliton te maken.

Hoewel het de uitdaging verhoogt als je je eigen instrument maakt, zit er toch ook genoeg uitdaging in als je alleen maar leert om er een te bespelen dat door iemand anders is gemaakt. Als je je eigen groep opricht of met anderen op school gaat spelen

dan kan dat de spanning ook echt verhogen.

Organiseer een of ander toernooi. Misschien houden je vrienden van tafeltennis, badminton, tennissen, schaken, jokeren, lacrosse, tric-trac, Mah-Jongg of zelfs wel van dat allemaal. Waarom zoek je er geen andere liefhebbers bij, en daag je iedereen dan niet uit voor een toernooi?

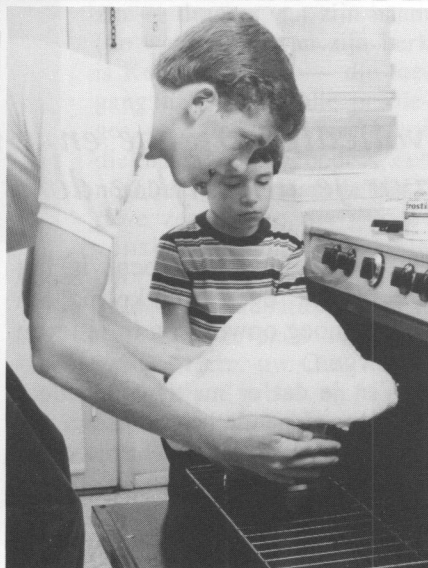
Doe iets sensationeels met eten. Dat hoeft niet meteen een tien meter hoog standbeeld van je schoolhoofd, uitgevoerd in roomijs, te zijn. Je zou een gala-diner kunnen organiseren, klaarmaken en opdienen, misschien met oorspronkelijk exotisch voedsel en drank en met de versieringen die daarbij horen. Of maak er een van-alles-en-nog-wat maaltijd van met een paar van je vrienden. Op die manier kan iedere gast een smakelijke ontdekking meebrengen en gaat het ook niet te veel kosten voor een van de personen die meedoen.

Bouw een model van de Eiffeltoren op ware grootte (of misschien ietsje kleiner) als project op school voor Frans of techniek. Als je je eigen project verzint, dan kun je heel wat meer plezier hebben op school en je kunt er zelf veel meer van leren!

Maak een plan voor een reis rond de wereld en bestudeer de landen die je gaat bezoeken en hoe de mensen in al die landen leven. Het is nu ook het juiste moment om te beginnen met hard werken en geld sparen voor je reis.

Maar zo grootschalig hoef je niet te denken om met plezier een plan te maken voor een reis. Waarom ga je niet met je ouders en een kaart om de tafel zitten om de vakantieplannen voor volgend jaar te bespreken?

Maak een blauwdruk voor een stad die je eens zou willen bouwen. Intussen zou je bezoekjes kunnen brengen aan verschillende gemeentehuizen, fabrieken, boerderijen en bedrijven om eens te kijken hoe zulke zaken tegenwoordig draaien, zodat je ideeën kunt bedenken om ze te verbeteren. □

Zoek je meer opwinding in je leven? Neem dan eens een paar kinderen mee naar de dierentuin en geniet van hun opwinding. Of doe iets spectaculairs met eten.

Zult NIET!

(Vervolg van pagina 18)

dienst van God, als in de gehoorzaamheid aan God en zegeningen van Hem, d.w.z. iedere behoefte van de mens, voor zijn eigen welzijn.

Deze volmaakte wet vormt de grondslag voor alle menselijke relaties en ook voor de relatie van de mens met God. Zij verschaft de ruime, algemene grondregels die *elk facet* van het leven raken:

a) Het religieuze facet; de relatie met God;

b) Het gezin; de relatie met ouders, kinderen en echtgenoot. De wet is ontworpen om de gezegende heiligheid van de gezinsband te bewaren;

c) De relatie met burens en vrienden;

d) Civiele relaties; wij vinden hier de fundamentele burgerlijke wetten ten aanzien van moord, diefstal, echtbreuk en meeneed;

e) Het economische leven; eerlijkheid, het niet begeren van anderen geld en bezittingen, de begerete die de voornaamste bron is van het hedendaagse economische principe: de concurrentie;

f) Het sociale leven; geboden als die betreffende de echtbreuk, het spreken van valse getuigenis, het begeren, het stelen, vormen de grondregel van een werkelijk sociale houding en relatie met de naaste.

Deze wet beschrijft, in haar grondprincipes de totale plicht van de mens (Pred. 12:13). In principe, vormt zij de basis voor de hele Bijbel. De hele Bijbel is, wat zijn onderricht betreft, een verruiming van een specifiek detail van deze grondprincipes.

De wet is volledig. Zij bevat, in korte samenvatting, al de positieve en negatieve verplichtingen van een volmaakt en op de juiste wijze in evenwicht gebracht leven. Zij is de uitdrukking en weerspiegeling van het ware karakter van God. De hele wet wordt samengevat in één woord: *liefde*. Zij is als God, want God *is* liefde, gelijk zijn wet liefde is. Zij werd gegeven uit liefde voor ons, en liefde is de vervulling van de wet — daadwerkelijke liefde.

Zij is liefde tot God en liefde tot de naaste. Zij is volmaakt. Zij is volledig. □

Tien Geboden

(Vervolg van pagina 16)

Dit gebod om de sabbat te onderhouden wordt ook aangetoond door verschillende andere teksten. Paulus instrueerde ons hem te volgen zoals hij Christus volgde (1 Kor. 11:1). Ook Petrus zei ons dat wij behoren te wandelen zoals Christus (1 Petr. 2:21). De apostel Johannes zei hetzelfde in 1 Johannes 2:6.

Christus onderhield de sabbat steeds! Het was zijn gewoonte (Lukas 4:16), en Hij gaf aan zijn disci-

---

**„Wie zegt:
Ik ken Hem,
en zijn geboden
niet bewaart,
is een
leugenaar
en in die is de
waarheid niet”
(1 Joh. 2:4).**

pelen en aan de godsdienstijveraars van die tijd de juiste manier om dat te doen. Hij deed dit door het volmaakte voorbeeld dat Hij gaf.

De discipelen moesten zijn voorbeeld volgen en aan anderen onderwijzen hetzelfde te doen. De instructie die Hij bij zijn afscheid gaf was: „Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matth. 28:19-20).

Dit maakt duidelijk dat zijn geboden, met inbegrip van de sabbat, nog

steeds dienen te worden onderhouden.

Paulus volgde Christus in het steeds onderhouden van de sabbat (Hand. 17:2) en hij onderwees zowel de heidenen als de Joden op de sabbat (Hand. 13:42, 44; 18:4).

Verschillende andere teksten in het Nieuwe Testament, met name in het boek Handelingen, tonen duidelijk aan dat de Kerk in haar beginperiode de sabbat in acht nam. De zondag echter was altijd een werkdag. Jezus zei dat Hij de Heer van de sabbat was, niet de Heer van de zondag (Lukas 6:5). De zondag is *niet* de dag des Heren, en is dat ook nooit geweest, in tegenstelling tot veel gekoesterde meningen.

Een nieuw gebod

Wij hebben nu gezien dat in het Nieuwe Testament elk van de Tien Geboden wordt gegeven.

Maar hoe staat het met het „nieuwe gebod” waarover Jezus en de apostel Johannes spraken? Wat was dit nieuwe gebod precies, en heft het de Tien Geboden op of schaft het die af?

„Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt” (Joh. 13:34).

Sommigen nemen aan dat het enige dat wij te doen hebben is elkaar „lief te hebben”. Vervolgens interpreteren zij „liefhebben” als iets wat betekent dat zij Gods geboden niet per se behoeven te gehoorzamen. Zij nemen als vanzelfsprekend aan dat liefde slechts genegenheid is.

Zij beseffen niet hoezeer Christus zijn discipelen liefhad. Hij had het soort liefde dat wordt beschreven in 1 Korinthe 13, het soort dat altijd Gods Tien Geboden in acht neemt. Hij had het soort liefde dat Hem zijn discipelen deed onderwijzen: „Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied” (Joh. 15:14).

Dat is het soort liefde waarover Christus sprak toen Hij zijn discipelen vertelde over het nieuwe gebod.

Maar hoe kon dit een nieuw gebod zijn, terwijl aan Israël in vroeger tijden duidelijk was geboden God en de naaste lief te hebben (Deut. 6:5; Lev. 19:18)?

Let op 2 Johannes 5: „En nu vraag ik u, vrouwe, niet alsof ik u een nieuw gebod zou schrijven, maar

hetgeen wij van den beginne gehad hebben: dat wij elkander liefhebben." Liefde is altijd nieuw en toch oud.

Het soort liefde waarover Jezus en Johannes spraken is niet louter genegenheid.

Men is tegenwoordig geneigd te denken dat lust liefde is. Lust is nemen, maar liefde is geven en anderen dienen op de manier die God heeft omschreven. De eerste vier geboden geven aan hoe men liefde aan God moet betuigen, en de laatste zes tonen de manier waarop men liefde voor de naaste moet uiten.

Iedere andere manier is in het geheel geen liefde, maar slechts lust, begeerte en zelfzucht. Het gebod van de liefde is daarom niet alleen het gebod dat aan het begin van Christus' dienstperiode aan zijn discipelen werd gegeven, maar ook een levenswijze die werd gegeven aan de eerste mens, Adam.

Dit soort liefde wordt voorts bekrachtigd door Johannes: „Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3).

In plaats van dat het nieuwe gebod de oude wet van de Tien Geboden opheft, toont deze tekst duidelijk dat het de Tien Geboden in deze nieuwtestamentische tijd vaster instelt dan tevoren.

Wat doet u?

Er zijn in de wereld van vandaag veel godsdienstleraren die Gods geboden niet willen onderhouden en zelfs leren dat wij onder een vloek leven als wij ze in acht nemen. Zij beweren dat zij Christus kennen. Christus, daarentegen, zegt, bij monde van Johannes: „Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet” (1 Joh. 2:4).

Zulke mensen beweren dat slechts een deel van de Tien Geboden in het Nieuwe Testament voorkomt. Dit is een handige manier om elk gebod „af te schaffen” dat men niet wenst te gehoorzamen of anderen niet wenst te doen gehoorzamen. De Bijbel heeft voor dergelijke leraren een duidelijke benaming.

Wij hebben al gezien hoe de Tien Geboden, stuk voor stuk, tegenwoordig nog steeds van kracht zijn! Bent

u van plan diegenen te volgen die willen dat u God ongehoorzaam bent en uw eeuwige behoud verspeelt, of wilt u al Gods geboden in acht gaan nemen?

Als u nog geen gratis exemplaar van het boekje *De Tien Geboden* hebt, vraagt u dat dan schriftelijk aan. Het biedt een gedegen studie over hoe elk van de Tien Geboden van God in deze tijd op ons van toepassing is.

Gods waarheid

Het moet nu duidelijk zijn dat alle 10 geboden in onze tijd in acht moeten worden genomen! Uit honderden teksten in het Oude en Nieuwe Testament blijkt dat zij moeten worden gevolgd als levenswijze. Deze geboden van God staan overal in de Bijbel van Genesis tot Openbaring.

De teksten tonen aan dat Jezus Christus van het Nieuwe Testament de enige God was die het oude Israël kende. Daarom was het Christus die zei: „Och, hadden zij steeds zulk een hart om Mij te vrezen en om al mijn geboden te onderhouden, opdat het hun en hun kinderen voor altoos wèl mocht gaan!” (Deut. 5:29.)

Wilt u dat het u welgaat, of verkiest u de vloek van ongehoorzaamheid?

In het allerlaatste hoofdstuk van de Bijbel wordt opnieuw duidelijk gemaakt dat de Tien Geboden nog steeds in acht moeten worden genomen: „Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad” (Openb. 22:14; *Statenvert.*).

Dit is de manier om gelukkig en overvloedig te leven. Deze levert het juiste resultaat op. Het is de manier om, door Christus, zijn gratis geschenk, het eeuwige leven, te mogen ontvangen.

Wilt u gehoorzamen en leven?

FOTORECHTEN: Pagina 3: Nathan Faulkner. Pagina 5: Warren Watson. Pagina 7: Hal Finch. Pagina's 14-15: Illustratie Ken Tunell. Pagina 18: Hal Finch. Pagina 19: Hal Finch. Pagina 20: Hal Finch en Nathan Faulkner.

Hemel?

(Vervolg van pagina 13)

Paulus' visioen van de hemel in 2 Korinthe 12:1-6.

Sleutelverzen

Afgezien van een goede kennis van de zojuist genoemde vaak verkeerd begrepen verzen, is er voor een helder begrip van het hele onderwerp van de hemel niet meer nodig dan een gedegen kennis van een relatief klein aantal verzen. De belangrijkste zijn Mattheüs 5:34, dat zegt dat de

Het doel van een christen is om in Gods Gezin geboren te worden en in zijn Koninkrijk te regeren op de aarde.

hemel Gods troon is; Openbaring 4, dat die troon beschrijft; Johannes 3:13, dat stelt dat geen enkele mens naar de hemel is opgegaan; en Handelingen 2:29-35, dat stelt dat — zelfs niet na de hemelvaart van Jezus Christus — de rechtvaardige mens David niet naar de hemel is gegaan.

Het kan ook nuttig zijn om een aantal verzen te kennen dat aantoont dat Gods Koninkrijk op aarde gevestigd zal worden (Matth. 5:5; Dan. 2:44; 7:27; Openb. 5:10).

De bijbelse waarheid over de hemel kan inderdaad eenvoudig worden samengevat: de hemel is Gods troon en de huidige zetel van zijn regering, maar het is niet het beloofde loon van de verlost. Hoe wonderbaarlijk is onze God dat Hij door middel van zijn ware Kerk de gezegende waarheid over dit voor deze eindtijd belangrijke onderwerp openbaart!